

A BIZOTTSÁG HATÁROZATA

(2011. május 24.)

a Görögország által egyes görög kaszinóknak nyújtott állami támogatásról C 16/10 (korábbi NN 22/10, korábbi CP 318/09) számú állami támogatás

(az értesítés a C(2011) 3504. számú dokumentummal történt)

(Csak a görög nyelvű szöveg hiteles)

(EGT-vonatkozású szöveg)

(2011/716/EU)

AZ EURÓPAI BIZOTTSÁG,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 108. cikke (2) bekezdésének első albekezdésére,

tekintettel az Európai Gazdasági Térségről szóló megállapodásra és különösen annak 62. cikke (1) bekezdésének a) pontjára,

miután az említett rendelkezéseknek megfelelően felkérte az érdekelt feleket észrevételeik megtételére ⁽¹⁾, tekintettel ezekre az észrevételekre,

mivel:

I. ELJÁRÁS

- (1) 2009. július 8-án a DAET Loutraki AE – Club Hotel Loutraki AE konzorcium (a továbbiakban: a panaszos vagy Loutraki) ⁽²⁾ panaszt nyújtott be a Bizottsághoz a kaszinók belépődíjaira kivetett illetékek rendszerét létrehozó görög jogszabályokat illetően, azt állítva, hogy a rendszer állami támogatást nyújtott három szolgáltató, mégpedig a Regency Casino Mont Parnès, a korfui kaszinó és a Regency Casino Thessaloniki ⁽³⁾ számára. 2009. október 7-i e-mailjében a panaszos jelezte, hogy nincs kifogása a személyének felfedése ellen. 2009. október 14-én találkozóra került sor a Bizottság munkatársai és a panaszos képviselői között. 2009. október 26-i levelében a panaszos tovább részletekkel szolgált a panasza alátámasztására.
- (2) 2009. október 21-én a Bizottság továbbította a panaszt Görögországnak, és az általa felvetett kérdések tisztázását kérte Görögországtól. 2009. november 17-én kelt levelében Görögország haladékot kért a válaszadásra, amelyet a Bizottság 2009. november 18-i e-mailjében megadott. Görögország 2009. november 27-én válaszolt a Bizottságnak.
- (3) 2009. december 15-én a Bizottság továbbította Görögország válaszáat a panaszosnak. 2009. december 29-én a panaszos észrevételeket tett Görögország válaszáat illetően.

⁽¹⁾ HL C 235., 2010.8.31., 3. o.

⁽²⁾ Voukourestiou 11, Aktí Poseidonos 48, Loutraki, Athén 10671, Görögország.

⁽³⁾ A rodoszi kaszinót, amely az 1996. május 29-i T/633. számú miniszteri határozattal kapott működési engedélyt, nem említették a panaszban, mivel az 1999. áprilisában lefolytatott privatizációját követően már nem élvezte a jelen intézkedés előnyeit.

(4) 2010. február 25-én, március 4-én és 23-án, illetve április 13-án a Bizottság további információkat kért Görögországtól, amelyre Görögország 2010. március 10-én, április 1-jén, illetve 21-én válaszolt.

(5) 2010. július 6-i határozatával (a továbbiakban: az eljárás megindításáról szóló határozat) a Bizottság tájékoztatta Görögországot, hogy az Európai Unió működéséről szóló szerződés 108. cikke (2) bekezdése szerinti hivatalos vizsgálati eljárást indít a Görögország által életbe léptetett intézkedést, mégpedig az egyes kaszinók belépődíjára kivetett alacsonyabb adómértéket illetően. Az eljárás megindításáról szóló határozatot közzétették az *Európai Unió Hivatalos Lapjában*, és az érdekelt feleket felkérték, hogy tegyék meg észrevételeit ⁽⁴⁾.

(6) 2010. augusztus 9-i levelében Görögország a válaszadási határidő meghosszabbítását kérte, amelyet a Bizottság 2010. augusztus 18-i levelében engedélyezett. A Bizottság 2010. október 6-án kapta meg Görögországnak az eljárás megindításáról szóló határozatra vonatkozó észrevételeit. 2010. október 12-én a görög hatóságok további tájékoztatást nyújtottak a vitatott intézkedést illetően.

(7) A vizsgálat megindítását követően a Bizottság két érintett féltől kapott észrevételeket: a Mont Parnès kaszinó, az intézkedés egyik kedvezményezettjének képviselői 2010. augusztus 4-én kelt levelükben tettek észrevételeket, a magántulajdonú Loutraki kaszinó képviselői pedig 2010. október 8-i és 25-i leveleikben tettek észrevételeket.

(8) 2010. október 29-i levelében a Bizottság továbbította ezeket az észrevételeket a görög hatóságoknak a válaszadás lehetőségének biztosítása érdekében. 2010. december 6-i levelükben a görög hatóságok észrevételeket tettek a harmadik felek észrevételeire, amelyek többek között a kérdéses támogatás alkalmazása egyes vonatkozásainak tisztázását és az ügyre vonatkozó görög jogszabályok értelmezését célozták.

II. A SZÓBAN FORGÓ INTÉZKEDÉS

II.1. Az intézkedés

(9) A szóban forgó intézkedés a görög hatóságok által – számos más alább felsorolt, részben kötelező érvényű

⁽⁴⁾ Lásd az 1. lágjegyzetet.

rendelkezés egyidejű alkalmazása mellett – életbe léptetett adóügyi megkülönböztetés egyes görög kaszinók javára:

- egységes 80 %-os illeték kivetése a belépőjegyek árára, és
- eltérő hatósági árak meghatározása állami tulajdonú és magántulajdonú kaszinók esetében, mégpedig 6 EUR állami tulajdonú kaszinók és 15 EUR magántulajdonú kaszinók esetében,

amely intézkedés következtében a magántulajdonú kaszinók versenyhátrányba kerülnek ⁽⁵⁾.

- (10) Az intézkedés az állami tulajdonú kaszinók és egy magántulajdonú kaszinó (thesszaloniki kaszinó) javára szolgál, amely az alább részletesen kifejtett módon kivételesen ugyanolyan elbánásban részesült, mint az állami tulajdonú kaszinók.

II.2. A kedvezményezettek

- (11) Az elemzett intézkedés kedvezményezettjei az alábbi görög kaszinók: a Mont Parnès ⁽⁶⁾, a thesszaloniki kaszinó ⁽⁷⁾, a korfui kaszinó ⁽⁸⁾ és a rodoszi kaszinó ⁽⁹⁾.
- (12) Az eljárás megindításáról szóló határozat idején az alacsonyabb 6 EUR-s hatósági belépőjegyár csak három görög kaszinóban került alkalmazásra: Mont Parnès, amelynek 49 %-át már privatizálták és a részvények fennmaradó 51 %-a állami tulajdonban maradt; a thesszaloniki, amely magántulajdonú, de olyan elbánásban részesült, mintha állami tulajdonú lenne; és a korfui, amely állami tulajdonú kaszinó volt. A korfui és rodoszi kaszinó 1999. április ⁽¹⁰⁾, illetve 2010. augusztus ⁽¹¹⁾ óta már nem élvezik az intézkedés előnyeit, mivel a teljes privatizációjuk óta már nem az alacsonyabb belépési díjat alkalmazzák.

⁽⁵⁾ Különösen a 2206/1994. számú törvény; az 1995. november 16-i (YA) 1128269/1226/0015/POL.1292. számú miniszteri határozat (közzétételi hivatkozási szám: FEK 982/B/1995); a 2003. április 30-i 3139. számú törvény; az EOT (az állami tulajdonú kaszinók felügyeleti szerve) főtitkárának az 1624/1951. számú törvénnyel és a 4109/1960. számú rendelettel összhangban meghozott határozatai, mégpedig az 1991. november 21-i 535633. számú EOT határozat, az 1992. március 24-i 508049. számú EOT határozat, és az 1997. november 24-i 532691. számú EOT határozat; valamint a belépőjegyeket és azok 80 %-ának befizetési kötelezettségét minden kaszinóra érvényesen jóváhagyó nemzeti jogszabályok által biztosított működési engedélyek.

⁽⁶⁾ Elliniko Kazino Parnithas AE, Agiou Konstantinou 49, 15124 Marousi Attikis, Görögország.

⁽⁷⁾ Regency Entertainment Psychagogiki kai Touristikai AE, Agiou Konstantinou 49, 15124 Marousi Attikis, Görögország, és 130 km odou Thessalonikis-Polygyrou, 55103 Thesszaloniki, Görögország.

⁽⁸⁾ Elliniko Kazino Kerkyras AE, Etaireia touristikis anaptyxis, Voulis 7, 10562 Athén, Görögország.

⁽⁹⁾ Casino Rodos Grande Albergo Delle Rose Boutique Hotel, 4 odos Georgiou Papanikolaou., Rodosz, 85100 Görögország.

⁽¹⁰⁾ A rodoszi kaszinót, amely az 1996. május 29-i T/633. számú miniszteri határozattal kapott működési engedélyt, nem említették a panaszban, mivel az 1999. áprilisban lefolytatott privatizációját követően a 15 EUR-s belépőjegyárát alkalmazta.

⁽¹¹⁾ A hivatalos vizsgálati eljárás során a Bizottságot úgy tájékoztatták, hogy a korfui kaszinót 2010. augusztus 30-án privatizálták, amikor egy nemzetközi ajánlati felhívást követően az Elliniko Kazino Kerkyras AE teljes részvénytőkéjét eladták a V&T Corfu Ependyseis Kazino AE részére. A privatizációt követően a belépőjegyárát a korfui kaszinó működési engedélyének a feltételeit meghatározó 9206. számú miniszteri határozatban (4. cikk, 4.1. pont, d. alpont, iii bekezdés) (FEK B1178/2010.8.5.) megszabott 15 EUR általánosan alkalmazandó díjtételhez igazították.

II.3. Az alkalmazandó görög jogszabályok

- (13) A piac 1994-ben történt liberalizációja előtt csak három kaszinó működött Görögországban, mégpedig a Mont Parnès, a korfui és a rodoszi kaszinó. Ekkor a kaszinók állami vállalatok voltak és állami tulajdonú klubokként működtette őket a Görög Idegenforgalmi Hivatal (EOT) ⁽¹²⁾. Ezekben a kaszinókban a belépőjegyeket az EOT főtitkára határozatban szabta meg az alábbiak szerint ⁽¹³⁾:

— Mont Parnès: 1991-ben az EOT a belépőjegyárát 2 000 drachma (körülbelül 6 EUR) összegben határozta meg ⁽¹⁴⁾;

— korfui kaszinó: 1992-ben az EOT a belépőjegyárát 1 500 drachma összegben határozta meg, 1997-ben pedig 2 000 drachma összegre módosította;

— rodoszi kaszinó: 1992-ben az EOT a belépőjegyárát 1 500 drachma összegben határozta meg.

- (14) A 2206/1994. számú törvény értelmében a piac liberalizációjára 1994-ben került sor, amikor a már működő állami tulajdonú kaszinók mellett hat magántulajdonú kaszinót hoztak létre ⁽¹⁵⁾. Az 1994. évi törvény értelmében összesen 14 engedélyt adtak ki a három már működő állami tulajdonú kaszinó (a rodoszi, a Mont Parnès és a korfui) és 11 később létrehozandó magántulajdonú kaszinó számára ⁽¹⁶⁾. A tervezett 11 új magántulajdonú kaszinóból azonban csak hat kapott működési engedélyt és kezdte meg a működését, mégpedig a Chalkidiki, a Loutraki, a Thessaloniki, a Rio (Achaia/Achája), a Xanthi (Thrace/Trákia) és a Syros (1995-ben és 1996-ban); a fennmaradó öt működési engedélyt visszavonták.

- (15) A 2206/1994. számú törvény 2. cikkének (10) bekezdése úgy rendelkezett, hogy a kaszinók belépődíjait egyes területeken miniszteri rendelet határozza meg. Ugyanez a

⁽¹²⁾ Az 1624/1951. számú törvény, a 4109/1960. számú rendelet és a 2160/1993. számú törvény értelmében EOT vállalkozásként működtették őket. Később a 2636/1998. számú és a 2837/2000. számú törvények értelmében az EOT, mint a korfui és a Mont Parnès kaszinó üzemeltetője helyét átvette az Elliniki Etaireia Touristikis Anaptyxis (Görög Idegenforgalom-fejlesztési Vállalat, ETA), amelynek 100 %-os tulajdonosa a görög állam volt. Az ETA addig üzemeltette ezt a két kaszinót, amíg azok a 3139/2003. számú törvény értelmében működési engedélyt kaptak. A rodoszi kaszinót addig üzemeltette az EOT, amíg az 1996-ban működési engedélyt kapott.

⁽¹³⁾ Az EOT főtitkára határozatait a 1624/1951. számú törvény és a 4109/1960. számú rendelet értelmében bocsátották ki az alábbiak szerint: az 1991. november 21-i 535633. számú EOT határozat, amely a Mont Parnès kaszinó esetében 2 000 drachma belépőjegyárát rögzített; az 1992. március 24-i 508049. számú EOT határozat, amely a korfui és rodoszi kaszinó esetében 1 500 drachma belépőjegyárát rögzített; és az 1997. november 24-i 532691. számú EOT határozat, amely a korfui kaszinó esetében 2 000 drachmára emelte a belépőjegyárát.

⁽¹⁴⁾ Az állami tulajdonú kaszinók hatósági belépőjegyára 6 EUR lett, amikor 2002-ben Görögország bevezette az eurót hivatalos fizetőeszközeként.

⁽¹⁵⁾ 2206/1994. számú törvény kaszinók létrehozásáról, szervezetéről, működéséről és felügyeletéről (FEK A'62/1994).

⁽¹⁶⁾ A kaszinók működési engedélyét egy idegenforgalmi miniszteri határozattal adták meg egy héttagú bizottság által szervezett nemzetközi nyílt ajánlati felhívást követően (1994. évi törvény 1. cikke (7) bekezdése, Kaszinó működési engedélyek megadása).

rendelet határozza meg az ár százalékban kifejezett hányadát, amely a görög állam bevételeit képezi. 1995. november 16-án egy pénzügyminiszteri határozat⁽¹⁷⁾ kimondta, hogy 1995. december 15-től a 2206/1994. számú törvény hatálya alá tartozó minden kaszinó üzemeltetőjének 5 000 drachma⁽¹⁸⁾ (körülbelül 15 EUR) belépődíjat⁽¹⁹⁾ kell alkalmaznia⁽²⁰⁾. A határozat értelmében a kaszinó üzemeltetői a belépőjegy névértékének 80 %-át állami illetékként befizetik, míg a fennmaradó 20 % – az alkalmazandó áfával együtt – a kaszinó bevételeit képezi⁽²¹⁾. A határozat értelmében a kaszinók ingyenes belépést biztosíthatnak⁽²²⁾. A kaszinóknak azonban, függetlenül attól, hogy ténylegesen milyen díjat szednek be az ügyfelektől, a hatósági ár 80 %-át be kell fizetniük az államnak⁽²³⁾. A határozat értelmében a kaszinóknak az illetékeket havonta kell befizetniük⁽²⁴⁾. Ezenkívül 15 vagy 30 napos jegyek esetében bizonyos kedvezményeokről rendelkezik a határozat⁽²⁵⁾.

- (16) 1995 óta a 2206/1994. számú törvény értelmében létrehozott minden új magántulajdonú kaszinó az 1995. évi miniszteri határozatot alkalmazta és 15 EUR belépődíjat szedett be az előző bekezdésben kifejtett általános szabály szerint; az egyetlen kivétel a thesszaloniki kaszinó volt, az alább kifejtett okokból.

⁽¹⁷⁾ 1995. november 16-i 1128269/1226/0015/POL.1292. számú miniszteri határozat (FEK 982/B/1995).

⁽¹⁸⁾ 1995. évi miniszteri határozat 1. bekezdése: 1995. december 15-étől a kaszinóüzemeltetők (2206/1994. számú törvény) az alábbi bekezdések különös rendelkezései értelmében kötelesek belépőjegyet kibocsátani minden belépő személynek.

⁽¹⁹⁾ 1995. évi miniszteri határozat 5. bekezdése: Szerencsejáték-automatákat és asztali szerencsejátékokat üzemeltető területre az egységes belépőjegyár 5 000 drachma.

⁽²⁰⁾ Az egységes hatósági ár 15 EUR lett, amikor 2002-ben Görögország bevezette az eurót hivatalos fizetőeszközeként.

⁽²¹⁾ 1995. évi miniszteri határozat 7.1. bekezdése: A teljes jegyár 20 %-a, az alkalmazandó áfát beleértve, a kaszinóvállalkozást illeti jegy-kibocsátási díjként, illetve a költségei fedezése érdekében; a fennmaradó összeg az állam illeték.

⁽²²⁾ 1995. évi miniszteri határozat 6. bekezdése: Amennyiben reklám-célokól vagy társadalmi kötelezettség miatt a kaszinó ingyenes belépést biztosít, a kaszinónak egy „ingyenes jegy” feliratú jegyet kell kibocsátania egyedi sorozatszámval vagy az adóügyi hatóság által jóváhagyott pénztárgép speciális összesítője által megadott sorozatszámval.

⁽²³⁾ 1995. évi miniszteri határozat 7.2. bekezdése: Ingyenes jegyek esetében az állami illetéket a jelen határozat 5. bekezdésében meghatározott, az adott napon érvényes jegyár alapján kell megfizetni.

⁽²⁴⁾ 1995. évi miniszteri határozat 10.1. bekezdése: Az állami illetékeket minden hónap tizedik napjáig kell befizetni az illetékes adóhivatalban az előző hónapban beszedett illetékekről szóló kimutatás benyújtásával együtt.

⁽²⁵⁾ 1995. évi miniszteri határozat 8.1. bekezdése: A 2–7. bekezdésre is figyelemmel, értelem szerűen, [a kaszinóüzemeltetők] kibocsáthatnak 15, illetve 30 egymást követő napig vagy egy hónapig érvényes jegyeket. Az ilyen többnapos jegyekre árendeményt lehet adni az alábbiak szerint:

- a 15 napig érvényes jegyekre a 15-napos jegy teljes árának 40 %-a; amennyiben a jegyet egy naptári félhavi időszakra bocsátják ki, a hónap utolsó félhavi időszaka a hónap 16. napjától az utolsó napjáig tart;
- a 30 napig vagy egy hónapig érvényes jegyekre a 30-napos jegy teljes árának 50 %-a.

- (17) Az állami tulajdonú kaszinók (a Mont Parnès, a korfui és a rodoszi) azonban továbbra is EOT klubokként működtek, és nem alkalmazták az 1994. és 1995. évi jogszabályokat a 2206/1994. számú törvényben meghatározott engedélyek kiadásáig⁽²⁶⁾.

- (18) A görög hatóságok által tett észrevételek és a nemzeti szabályok magyarázata alapján a Bizottság úgy látja, hogy a rendszer a gyakorlatban az alábbiak szerint működött.

- (19) A görög hatóságok kifejtették, hogy Görögországban a kaszinók működését általánosságban a 2206/1994. számú törvény szabályozza. A 2206/1994. számú törvény hatálya előtt már működő állami tulajdonú kaszinókra vonatkozó különös rendelkezések a törvény (és az azt végrehajtó 1995. évi miniszteri határozat) általános rendelkezései alkalmazása alóli kivételnek tekintendők a kaszinóknak a törvényben előirányzott privatizációjáig és működési engedélyeik kibocsátásáig.

- (20) Ezért a működési engedélyeik 2206/1994. számú törvény értelmében történt kibocsátása napjáig az 1995. évi miniszteri határozat nem vonatkozott az állami tulajdonú kaszinókra sem az egységes 15 EUR-s belépőjegyárát, sem az ár 80 %-ának az állam számára történő befizetési kötelezettségét illetően. Az állami tulajdonú kaszinók a 80 %-os illetéket csak akkor kezdték fizetni, amikor megkapták a 2206/1994. számú törvényben előirányzott működési engedélyüket (lásd az alábbi (23) és azt követő preambulumbekendéseket). Azonban még akkor is, mivel a már hatályban levő, a belépőjegyárát 6 EUR-ban megállapító EOT határozatok egyedi kivételnek számítottak (hatályban lévő *lex specialis*), amelyeket nem módosítottak a 2206/1994. számú törvény és az 1995. évi miniszteri rendelet általános rendelkezései, az állami tulajdonú kaszinókban a belépőjegyára kivételesen 6 EUR maradt, és ezek a kaszinók csak a 6 EUR 80 %-át fizették be. Az EOT határozatokat csak a privatizáció után tekintették alkalmazhatatlannak, amikor a kaszinók már nem 100 %-os állami tulajdonban voltak. Csak akkor kezdték a kaszinók alkalmazni a 15 EUR-s egységes belépőjegyárát és kellett a 15 EUR 80 %-át befizetniük állami illetékként.

- (21) Habár úgy tűnhet, hogy ez volt az általános szabály, volt egy kivétel a Mont Parnès kaszinó részletes privatizációja esetében, amelyet a 3139/2003. számú törvény hagyott jóvá (amely a korfui kaszinó későbbi privatizációjáról is

⁽²⁶⁾ 1993-ban a 2160/1993. számú törvény úgy rendelkezett, hogy a rodoszi, a Mont Parnès és a korfui kaszinó továbbra is az EOT által üzemeltetett klubként működik az EOT működését szabályozó jogszabályok, mégpedig a 1624/1951. számú törvény, a 4109/1960. számú rendelet és a 2160/1993. számú törvény alapján mindaddig, amíg a Kaszinó Bizottság működési engedélyt ad számukra.

rendelkezett): a törvény kifejezetten úgy rendelkezett, hogy a Mont Parnès kaszinóban a belépőjegyára 6 EUR marad.

- (22) 2000-ben az EOT, mint a korfui és a Mont Parnès kaszinó üzemeltetője, helyét átvette az Elliniki Etaireia Touristikis Anaptyxis (Görög Idegenforgalom-fejlesztési Vállalat, ETA), amelynek 100 %-os tulajdonosa a görög állam volt. 2000 végétől 2003-ig, amikor a kaszinói a 2206/1994. számú törvény értelmében működési engedélyt kaptak, az ETA először önkéntes alapon, majd később a 2919/2001. számú törvény 24. cikke értelmében elkezdte fokozatosan alkalmazni a 2206/1994. számú törvény kaszinók számára meghatározott előírásait annak érdekében, hogy felkészítse a korábbi két állami tulajdonú klubot a teljes engedély alapján történő működésre és privatizációra⁽²⁷⁾. Az átmeneti időszak során az ETA a 6 EUR-s belépőjegyár 80 %-át fizette be az államnak a Mont Parnès és a korfui kaszinó esetében.
- (23) 2003-ban az állami tulajdonú Mont Parnès kaszinót korlátolt felelősségi alapon működő társasággá alakították át, és a tőkéjének 49 %-át magántulajdonba adták⁽²⁸⁾. A Mont Parnès kaszinó 2206/1994. számú törvényben meghatározott működési engedélyt végül 2003-ban adták meg a 3139/2003. számú törvény (1. cikkének (1) bekezdése) értelmében. Ugyanezen törvény (1. cikke (1) bekezdésének vii. pontja) állapította meg, hogy a Mont Parnès kaszinó belépőjegyára 6 EUR marad.
- (24) A korfui kaszinó esetében a 2206/1994. számú törvényben meghatározott működési engedélyt először az ETA számára adták meg 2003-ban a 3139/2003. számú törvény (1. cikkének (3) bekezdése) értelmében azért, hogy egy későbbi privatizáció során az ETA rendelkezzen vele. Ugyanez a rendelkezés mondta ki, hogy a korfui kaszinó belépőjegyárát egy új miniszteri határozat fogja megállapítani, ezáltal közvetetten kimondva, hogy az 1995. évi miniszteri határozat nem alkalmazandó rá. A Bizottság tudomása szerint az új miniszteri határozatot soha nem hozták meg, és a korfui kaszinó továbbra is a 6 EUR-s árat alkalmazta a 2010. augusztusban végrehajtott privatizációjáig, amikor bevezette a 15 EUR-s árat⁽²⁹⁾.

⁽²⁷⁾ A Mont Parnès esetében az ETA jogutódja az Elliniko Kazino Parnithas AE, egy 2001-ben létrehozott ETA leányvállalat volt.

⁽²⁸⁾ 2003. május 10-én a Mont Parnès kaszinó részleges privatizációjára került sor. Az Elliniko Kazino Parnithas AE tulajdonában levő részvénnyek 49 %-át egy nemzetközi ajánlati felhívást követően eladták az Athens Resort Casino Anonymi Etaireia Symmetochon AE számára, amelyet a pályázat nyertese, a Hyatt Regency – Elliniki Technodomiki konzorcium hozott létre. Az Elliniko Kazino Parnithas 2001-ben hozták létre az ETA leányvállalataként. Az ETA-t 1998-ban alapították, és 2000-ben az EOT vette át a helyét, mint a korfui és a Mont Parnès kaszinó üzemeltetője (lásd még a 12. lábjegyzetet).

⁽²⁹⁾ A hivatalos vizsgálat során a görög hatóságoktól kapott információk szerint a korfui kaszinót 2010. augusztus 30-án privatizálták az Elliniko Kazino Kerkyras AE teljes részvénytőkéjének egy nemzetközi ajánlati felhívást követően a V&T Corfu Ependyseis Casino AE, amelyet a tender nyertes Vivere Entertainment Emporiki & Symmetochon AE – Theros International Gaming Inc. konzorcium hozott létre, számára történő eladása révén. Az Elliniko Kazino Kerkyras AE-t 2001-ben hozták létre az ETA leányvállalataként.

- (25) A rodoszi kaszinó esetében a 2206/1994. számú törvényben előirányzott működési engedélyt 1996-ban adták ki az 1996. május 29-i T/633. számú miniszteri határozattal. A kaszinó azonban továbbra is a kedvezményes belépődíjat alkalmazta, és csak az 1999. áprilisban végrehajtott privatizációja után emelte meg 15 EUR-ra: a privatizációjáig az EOT felügyelete alatt működött, és ezért az EOT 1992. évi határozatát alkalmazta, amely a rodoszi kaszinó belépődíját 1 500 drachmában határozta meg⁽³⁰⁾.
- (26) A magántulajdonú thesszaloniki kaszinót 1995-ben hozták létre és kapott engedélyt a 2206/1994. számú törvény értelmében⁽³¹⁾. Ez a kaszinó mindig az állami tulajdonú kaszinók (a Mont Parnès és a korfui) által alkalmazott 6 EUR-s kedvezményes belépőjegyárát érvényesítette a 2687/1953. számú törvényerejű rendelet⁽³²⁾ értelmében, amely úgy rendelkezik, hogy a külföldi tőkebevonás révén létrehozott vállalkozásoknak legalább olyan kedvezményes elbírálás alá kell esniük, mint az országban működő más hasonló vállalkozásoknak⁽³³⁾. Amikor egyszer ezt a kérdést felvetették, a kaszinó kezelője (azaz a Hyatt Regency) azt kérte, hogy a thesszaloniki kaszinó belépőjegyárát ugyanolyan szinten határozzák meg, mint a Mont Parnès kaszinóban, azaz 6 EUR-ban. Az Állami Jogi Tanács szakvéleményének a kikérése után (631/1997. számú vélemény) ennek a kérésnek helyt adtak. Amióta 1995-ben megkapta a működési engedélyt, a thesszaloniki kaszinóra az az előírás vonatkozott, hogy a belépőjegyek névértékének a 80 %-át be kell fizetnie az állam számára⁽³⁴⁾.

III. A VIZSGÁLAT MEGINDÍTÁSÁNAK OKAI

- (27) A Bizottság az EUMSZ 108. cikke (2) bekezdése szerinti hivatalos vizsgálatot indított, mivel komoly kétségei voltak amiatt, hogy diszkriminatív adóügyi elbánásban részesíthetnek több konkrétan meghatározott kaszinót Görögországban, amelyek kedvezőbb adózási rendszer előnyeit élvezték, mint az országban működő többi kaszinó.
- (28) A Bizottság úgy ítélte meg, hogy a vitatott intézkedés eltért a kaszinók belépőjegyárainak szokásos szintjét megállapító általános jogszabályoktól, és ezáltal a kedvezményezettek versenyhelyzetét javította.
- (29) A vitatott intézkedés úgy tűnt, hogy görög állami bevételek kieséséhez vezetett, és előnyt biztosított az alacsonyabb árat alkalmazó kaszinóknak. A görög hatóságok érvelésére, miszerint az alacsonyabb belépőjegyárak közvetlen kedvezményezettjei a fogyasztók voltak, a Bizottság azt válaszolta, hogy egy fogyasztóknak nyújtott támogatás egy vállalkozásnak nyújtott állami támogatásnak minősülhet, ha annak feltétele egy, a vállalkozás által szolgáltatott adott áru vagy szolgáltatás használata⁽³⁵⁾.

⁽³⁰⁾ Lásd a 13. lábjegyzetet.

⁽³¹⁾ Közzétételi hivatkozási szám: FEK 904, 1994.12.6.

⁽³²⁾ 2687/1953. számú törvényerejű rendelet a befektetésekről és a külföldi beruházások védelméről.

⁽³³⁾ A thesszaloniki kaszinót a 290/1995. számú elnöki rendelet, amely kimondta, hogy ugyanolyan elbírálás alá kell esnie, mint a Mont Parnès és a korfui kaszinóknak, vonta a 2687/1953. számú törvényerejű rendelet hatálya alá.

⁽³⁴⁾ Lásd még a nyitóhatározat 16–18. bekezdését.

⁽³⁵⁾ Lásd még a nyitóhatározat 19–23. bekezdését.

- (30) A Bizottság azt is megjegyezte, hogy úgy tűnt, az adóteher szintjét nem az adott kaszinó körülményeinek megfelelően állapították meg ⁽³⁶⁾; a Bizottság ideiglenesen megállapította, hogy az intézkedés szelektív volt ⁽³⁷⁾.
- (31) A Bizottság úgy ítélte meg, hogy a vitatott intézkedés torzíthatta a versenyt a kaszinók között Görögországban, illetve az európai üzletszerzési piacon. A Bizottság kifejtette, hogy teljes mértékben tiszteletben tartja a tagállamok jogát, hogy a saját területükön szabályozzák a szerencsejátékokat az EU-jogra is figyelemmel, de nem ért egyet azzal a következtetéssel, hogy a jelen intézkedés nem torzíthatja a versenyt és nincs hatása a tagállamok közötti kereskedelemre. Az ágazat szolgáltatói gyakran nemzetközi szállodaláncok, amelyek beruházási döntéseit befolyásolhatja az intézkedés, és a kaszinók idegenforgalmi vonzerőt jelenthetnek Görögország számára. A Bizottság ezért megállapította, hogy a intézkedés torzíthatta a versenyt és hatással lehetett a tagállamok közötti kereskedelemre ⁽³⁸⁾.
- (32) A Bizottság ideiglenesen azt a következtetést vonta le, hogy az intézkedés jogellenes támogatásnak minősül, mivel a görög hatóságok a Bizottság előzetes jóváhagyása nélkül hajtották végre, és hogy a támogatás visszatérítése lehet szükséges ⁽³⁹⁾ az eljárási rendelet 15. cikkére is figyelemmel.
- (33) A Bizottság nem állapított meg olyan okot, amely miatt a vitatott intézkedés a belső piaccal összeegyeztethető lenne; úgy tűnt, hogy az intézkedés az annak előnyeit élvező kaszinóknak nyújtott indokolatlan működési támogatásnak minősül ⁽⁴⁰⁾.
- (34) A Bizottság megjegyezte, hogy ha bebizonyosodik a gyanú, miszerint az intézkedés összeegyeztethetetlen állami támogatást tartalmazott, akkor az eljárási rendelet 14. cikke (1) bekezdése értelmében kötelessége lenne elrendelni, hogy Görögország térítse vissza a kedvezményezettekkel a támogatást, kivéve, ha ezen lépés ellenétes lenne egy általános jogi elvvel ⁽⁴¹⁾.

IV. A GÖRÖG HATÓSÁGOK ÉS AZ ÉRDEKELT FELEK ÉSZREVÉTELEI

- (35) A hivatalos vizsgálat folyamán a Bizottsághoz észrevételek érkeztek Görögországból az Elliniko Kazino Parnithas AE (Mont Parnès) képviselőitől és a magántulajdonú Loutraki kaszinó (Loutraki) képviselőitől.

IV.1. Görögország és Mont Parnès észrevételei

- (36) A kedvezményezett Mont Parnès kaszinó képviselője és a görög hatóságok által benyújtott észrevételek lényegében megegyeznek, ebben a pontban együttesen foglaljuk őket össze.

IV.1.1. Állami támogatás fennállása

- (37) Mind a görög hatóságok, mind a Mont Parnès tagadja az állami támogatás fennállását. Kijelentik, hogy az állam nem esik el semmilyen bevételtől, vagy ha igen, akkor a kaszinóknak nem származik semmilyen előnyük belőle.
- (38) A görög hatóságok kijelentik, hogy a differenciált árképzés csak árszabályozási kérdés, mivel a beszedett adó a kibocsátott belépőjegyek árának egységes részaránya.
- (39) A görög hatóságok szerint a belépőjegyek árai megállapításánál és az állami illeték fizetési előírásnak a célja nem az, hogy az állam bevételhez jusson, hanem az, hogy az alacsony jövedelmű személyeket visszatartsa a szerencsejátékoktól. Az a tény, hogy a belépőjegyek állami bevételt is képeznek, nem változtat annak ellenőrző intézkedési jellegén. A görög hatóságok ennek megfelelően azon a véleményen vannak, hogy az előírás miszerint a kaszinók játétermébe belépő ügyfelek meghatározott árú belépőjegyet vegyenek, olyan közigazgatási ellenőrző intézkedés, amely egy nem adójellegű díjat vet ki, amely nem tekinthető adótehernek, ahogyan azt a görög legfelsőbb közigazgatási bíróság, az Állami Tanács 4027/1998. számú ítélete kimondta ⁽⁴²⁾.
- (40) A különböző kaszinók eltérő árait illetően Görögország kifejti, hogy a különböző kaszinók gazdasági és társadalmi körülményei eltérőek, és nem összehasonlíthatóak. A görög hatóságok szerint a díjak eltérő mértékét közpolitikai okok indokolják: különösen azzal érvelnek, hogy a különböző kaszinók körülményei indokolják, és teljes mértékben összhangban vannak azzal a gyakorlattal, hogy eltérő jegyárakat állapítanak meg a nagy városi központok közelében levő kaszinók és a vidéki kaszinók esetében, amelyek körzetében többségében alacsony jövedelmű és iskolázottsági szinttel rendelkező emberek élnek, akiknek nagyobb szükségük van arra, hogy visszatartsák őket a szerencsejátékok játszásától, mint a városi területek lakóinak.

⁽³⁶⁾ Lásd még a nyitóhatározat 26–28. és 37. bekezdését.

⁽³⁷⁾ Lásd még a nyitóhatározat 24–29. bekezdését.

⁽³⁸⁾ Lásd még a nyitóhatározat 30–32. bekezdését.

⁽³⁹⁾ Lásd még a nyitóhatározat 34–35. bekezdését.

⁽⁴⁰⁾ Lásd még a nyitóhatározat 36–38. bekezdését.

⁽⁴¹⁾ Lásd még a nyitóhatározat 39–40. bekezdését.

⁽⁴²⁾ Az Állami Tanács szerint ennek oka: a) a jogalkotó a törvény céljainak figyelembevételével jegyek árusítását írja elő kizárólag a játékkerembe belépők számára, de a területen (szálloda, étterem stb.) nyújtott más szolgáltatások felhasználói számára nem; b) a belépőjegyek ára nem képezi a 2206/1994. számú törvény 2. cikke (6) bekezdésében felsorolt állami bevételek részét; és c) a jogalkotó lehetőséget biztosított arra, hogy vagy egy egységes megállapodást hozzanak létre minden kaszinó számára a 2206/1994. számú törvényre is figyelemmel, vagy egyedi megállapodásokat hozzanak létre, amennyiben a megítélés szerint ennek különös okai állnak fenn.

- (41) A panaszos Loutraki megjegyezte, hogy amikor a korfui kaszinót 2010-ben privatizálták, a belépőjegyára 6 EUR-ról 15 EUR-ra emelkedett, ami a Loutraki szerint meglehetősen ellentmond a közpolitikai érveknek. A görög hatóságok válasza szerint Korfu szigetének távoli földrajzi elhelyezkedése miatt nincs versenyhelyzetben más görög kaszinókkal, ezért a verseny nem torzulhatott. A görög hatóságok azt is kifejtik, hogy olyan belépőjegyárat szükséges alkalmazni Korfu lakóinak védelmében, amely visszatartja őket, mivel a privatizáció után a kaszinó működési feltételeiben beállt változás elkerülhetetlenül a nyitvatartási idő jelentős meghosszabbodásához, nagyobb forgalomhoz és vonzerőhöz fog vezetni.
- (42) Ha előnyhöz is jutnak az alacsonyabb árat alkalmazó kaszinók, mivel több ügyfelet vonzanak magukhoz, a görög hatóságok és a Mont Parnès vitatják azt a nézetet, hogy ez szükségképpen állami bevételkiesést jelentene. Az sem bizonyos, hogy magasabb belépőjegyár esetében a feltételezett kedvezményezettek több bevételt generálnának az állam számára, ezért a feltételezett bevételkiesés csak elméleti. A görög hatóságok és a Mont Parnès szerint az alacsonyabb belépőjegyár előnyét az ügyfelek élvezik, és az ár kaszinókat illető része magasabb a 15 EUR belépőjegyárat alkalmazó kaszinóban, ami a magasabb árat alkalmazó kaszinók haszna.
- (43) A görög hatóságok és a Mont Parnès fenntartják a véleményüket, hogy ez nincs hatással a versenyre vagy a kereskedelemre, mivel mindegyik kaszinó egy helyi piacot szolgál ki. Vitatják a szerencsejátékok más formáival való verseny lehetőségét, amelyet az eljárás megindításáról szóló határozat állított, és rámutatnak, hogy jelenleg Görögországban törvény tiltja az internetes szerencsejátékokat.
- (44) A görög hatóságok és a Mont Parnès szerint, még ha el is fogadnánk, hogy a kedvezményes 6 EUR-s belépőjegyár befolyásolhatta vagy még befolyásolhatja egy külföldi vállalat görögországi kaszinóba történő befektetési döntését, a külföldi vállalat bármikor élhet a 2687/1953. számú törvényerejű rendelet által biztosított lehetőséggel, ahogyan azt tette a Hyatt Regency Xenodocheiaki kai Touristiki (Thesszaloniki) AE a thesszaloniki kaszinó esetében.
- (45) A panaszos állítása szerint a kedvezményezettek ingyenes belépést biztosíthatnak, de a 80 % illetéket akkor is be kell fizetniük, ami szerinte nyilvánvalóan mutatja, hogy az intézkedés állami támogatásnak minősül. A görög hatóságok válasza szerint ez a gyakorlat kivételes, mivel a kaszinók ezt a lehetőséget arra használják, hogy tiszteletjegyet adjanak VIP-vendégeknek vagy hírességeknek, és ez a gyakorlat az adózási törvénnyel (2238/1994. számú törvény) szembemegy, mivel a jegyár 80 %-ának az állami költségvetésbe történő befizetése a vállalat forrásából nem minősül produktív kiadásnak és nem lehet levonni a vállalat bevételeiből, ezért az ilyen gyakorlatot folytató vállalat jelentős adóterhet visel.
- (46) A hatóságok és a Mont Parnès ezenkívül a kaszinók közötti eltérő adózási és szabályozási intézkedések miatti egyéb különbségekre is felhívják a Bizottság figyelmét. Szerintük ezek a különbségek a panaszos Loutraki számára jelentenek előnyt, és a belépőjegy alacsonyabb ára miatt a kedvezményezettek által élvezett előnyöket kiegyensúlyozzák. Különösen is igaz ez, mivel mindegyik kaszinó az éves bruttó nyereségének bizonyos hányadát fizeti be az államnak, és a törvény értelmében a Loutraki alacsonyabb hányadot fizet másoknál. A Bizottság mindenekelőtt rámutat, hogy ha a görög hatóságok és a Mont Parnès által hivatkozott egyéb intézkedések ténylegesen léteznek, akkor azok a Loutraki javát szolgáló önálló támogatásnak minősülhetnek, amennyiben az alkalmazandó állami támogatásról szóló EU-törvény minden feltételének megfelelnek. Ezek azonban mindenképpen elkülönülnek a szóban forgó intézkedéstől és a jelen határozat keretein kívül esnek.
- (47) Végezetül Görögország jelezte, hogy fontolóra vette a kaszinók árpolitikájának megváltoztatását a közöttük fennálló diszkrimináció megszüntetése érdekében. Eddig azonban még nem tájékoztatta a Bizottságot ilyen változtatás életbe léptetéséről.
- (48) A görög hatóságok és a Mont Parnès még nem tettek észrevételeket a támogatás összeegyeztethetőségével és jogszerűségével kapcsolatban.
- IV.1.2. A támogatás számszerűsítése és visszatéríttetése
- (49) Ezzel szemben a görög hatóságok és a Mont Parnès állítása szerint, még ha a szóban forgó intézkedést jogszerűtlen és összeegyeztethetetlen állami támogatásnak is minősítenék, a támogatás visszatéríttetése két elvvel is ellentétes lenne.
- Ellentétes lenne az állampolgárok indokolt várakozásainak az elvével. A kaszinók belépőjegyárainak a kérdését, különösen azt, hogy a belépőjegyára milyen mértékben jelentsen a kaszinók számára pénzügyi terhet, mintegy 15 évvel ezelőtt megtárgyalta az Állami Tanács⁽⁴³⁾. Az Állami Tanács határozata szerint a nemzeti jog szerint a belépőjegyára nem adójellegű, ami közvetetten mutatja, hogy a kaszinók számára nem jelent gazdasági terhet. A kedvezményezett kaszinók ezért indokoltan élhetnek azzal a feltevessel, hogy a nemzeti jog szerint gazdasági tehernek nem minősülő eltérő árak nem jelenthetnek állami támogatást.
 - Ellentétes lenne azzal az elvvel, hogy egy jogot nem lehet visszaélészerűen alkalmazni. A görög hatóságok és a Mont Parnès szerint, mivel a Loutraki csak tizenöt évvel a vitatott intézkedés (1995-ben történt) elfogadása után nyújtott be panaszt a Bizottsághoz, visszaélt azzal a jogosultságával, hogy a

⁽⁴³⁾ Az Állami Tanács 4027/1998. számú döntése. Lásd még a fenti 39. lábjegyzetet.

Bizottsághoz forduljon az EUMSZ állami támogatásra vonatkozó szabályai szerinti érdekei és jogai védelmében.

(50) A visszatérítendő összeg kiszámítását illetően a görög hatóságok és a Mont Parnès vitatják a Loutraki által javasolt számítást, amely szerint a magasabb és az alacsonyabb árat alkalmazó kaszinók ügyfelenként fizetendő adója közti különbséget kellene megszorozni a kedvezményezett kaszinókba belépő ügyfelek számával. Szerintük ez a számítás hibás és önkényes, mivel nem bizonyos, hogy egy magasabb belépőjegyár esetében az állítólagos kedvezményezett kaszinók, azaz a Mont Parnès, a thesszalóniki és a korfui kaszinó⁽⁴⁴⁾ ugyanakkora ügyfélkörrel rendelkezne.

IV.2. Loutraki észrevételei

(51) Loutraki szerint a nemzeti jogszabályokban meghatározott intézkedések egyes kaszinók javára történő adóügyi megkülönböztetésnek minősülnek, mivel az államnak befizetendő, a kaszinók belépőjegyára alapján számított egységes 80 %-os illeték különböző adóalapokra vonatkozik, mégpedig az állam által szabályozott eltérő belépőjegyárakra. A kedvezményezett kaszinók belépőjegyára jelentősen alacsonyabb, mint a többi kaszinó belépőjegyára (15 EUR helyett 6 EUR), ami bevételkiesést jelent az államnak, és mivel a verseny torzításához vezet, ezért állami támogatásnak minősül.

(52) Loutraki továbbá állítja, hogy az intézkedés indoklása nem objektív, mivel az alacsonyabb belépőjegyár kedvezményezett kaszinók általi alkalmazása ténylegesen ellentétes a szociális céllal és az Állami Tanács 4027/1998. számú ítéletében tárgyalta kaszinó belépőjegyár-szabályozás indoklásával és jellemzőivel. Loutraki szerint nem lehet indokoltan azzal érvelni, hogy közigazgatási ellenőrzési és szociális célokat el lehet érni különböző belépőjegyárak alkalmazásával – a Mont Parnès kaszinóban, amely csak mintegy 20 km távolságra van Athén központjától, a belépőjegy ára 6 EUR, míg a Loutraki kaszinóban, amely mintegy 85 km távolságra van Athén központjától, a belépőjegy ára 15 EUR; a thesszalóniki kaszinóban, amely csak mintegy 8 km távolságra van Thesszalóniki központjától, a belépőjegyára 6 EUR, míg a Chalkidiki kaszinóban, amely mintegy 120 km távolságra van Thesszalóniki központjától, a belépőjegyára 15 EUR.

(53) Loutraki megjegyzi, hogy korábban Görögország véleménye szerint a kedvezményes 6 EUR-s belépőjegyár az egyes kedvezményezett kaszinók egyedi körülményei indokolták, főleg a földrajzi elhelyezkedésük (amely

meghatározott bizonyos gazdasági, társadalmi, demográfiai és egyéb jellemzőket), de a korfui kaszinó privatizálásakor 2010. augusztusban 15 EUR-s árat kezdett alkalmazni anélkül, hogy magyarázatot adtak volna arra, miért változtak meg ezek az egyedi körülmények.

(54) A visszatérítendő összeg kiszámítása kapcsán Loutraki fenntartja, hogy az érintett összeg az ügyfelenként kivetett adók közti különbség megszorozva a kedvezményezett kaszinókba belépő ügyfelek számával.

(55) A Görögország és a Mont Parnès által hivatkozott önálló intézkedések kapcsán, amelyek véleményük szerint a Loutraki javát szolgálják, és amelyek között a legfontosabb az, hogy a Loutraki állítólagosan az éves bruttó nyeresége alacsonyabb hányadát fizeti be az államnak, mint a többi kaszinó, a Loutraki azt állítja, hogy a hatóságokkal kötött egyedi megállapodás alapján ugyanakkora összeget fizetett, mint a versenytársai.

V. ÉRTÉKELÉS

(56) A szóban forgó intézkedés adóügyi megkülönböztetés egyes kaszinók javára, amelyet a görög hatóságok léptettek életbe számos rendelkezés⁽⁴⁵⁾ egyidejű alkalmazása révén, amelyek egységes 80 %-os illetéket róttak ki a kaszinók belépőjegyára, és eltérő hatósági árakat határoztak meg a magántulajdonú és az állami tulajdonú kaszinók számára, mégpedig 6 EUR az állami tulajdonú kaszinók és 15 EUR a magántulajdonú kaszinók esetében, ezáltal versenyhátrányt okozva a magántulajdonú kaszinók számára⁽⁴⁶⁾.

V.1. EUMSZ 107. cikke (1) bekezdése szerinti állami támogatás fennállása

(57) Annak eldöntése érdekében, hogy egy intézkedés az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) szerinti állami támogatásnak minősül-e, a Bizottságnak értékelnie kell, hogy a Szerződés 107. cikke (1) bekezdésének feltételeit teljesíti-e. A 107. cikk (1) bekezdése szerint, ha a Szerződések másként nem rendelkeznek, a belső piaccal összeegyeztethetetlen a tagállamok által vagy állami forrásból bármilyen formában nyújtott olyan támogatás, amely bizonyos vállalkozásoknak vagy bizonyos áruk termelésének előnyben részesítése által torzítja a versenyt, vagy azzal fenyeget, amennyiben ez érinti a tagállamok közötti kereskedelmet.

(58) A Bizottság ennek megfelelően értékeli, hogy a vitatott intézkedés teljesíti-e a 107. cikk (1) bekezdés szerinti állami támogatásnak minősítés mind a négy feltételét.

⁽⁴⁴⁾ A rodoszi kaszinót itt nem említik, mivel 1999 óta 15 EUR-s árat alkalmazott, és ezért nem érintené a visszatérítés és eljárási rendelet 15. cikkében meghatározott tízéves jogvesztő határidőre tekintettel.

⁽⁴⁵⁾ Különösen a 2687/1953. számú törvényerejű rendelet; a 2206/1994. számú törvény; az 1995. november 16-i 1128269/1226/0015/POL.1292. számú miniszteri határozat (FEK 982/B/1995); és a 2003. április 30-i 3139. számú törvény.

⁽⁴⁶⁾ A szóban forgó intézkedés az állami tulajdonú kaszinókat és egy magántulajdonú kaszinót (Thesszalóniki) érinti, amely a jelen határozatban másutt kifejtett módon kivételesen ugyanolyan elbánásban részesült, mint az állami tulajdonú kaszinók.

V.1.1. *Előny biztosítása*

- (59) Az intézkedés akkor minősül állami támogatásnak, ha olyan előnyt biztosít a kedvezményezettek számára, amely révén a szokásosan a saját költségvetésükből fizetendő díjak megfizetése alól mentesülnek.
- (60) A görög hatóságok állítása szerint az intézkedés az állami támogatás szabályainak keretein kívül esik, mivel a Görögországban működő minden kaszinónak egységes szintű hozzájárulást kell fizetnie az államnak, amely a belépőjegy értékének 80 %-a, míg az elbánásbeli eltérés az 1994-ben és 1995-ben jogszabályban meghatározott árpolitikából ered, amely a 2206/1994. számú törvény értelmében működési engedélyt kapott kaszinók belépőjegyárát 15 EUR-ban szabta meg.
- (61) A görög hatóságok azt is állítják, hogy a belépőjegyár csak közigazgatási ellenőrző intézkedés, és nem adójellegű, mivel az Állami Tanács 4025/1998. számú ítélete szerint a kaszinók belépőjegyárának a meghatározása szociális jelleggel bír, és nem adóügyi intézkedés.
- (62) Mindenekelőtt rá kell mutatni, hogy az árak 2206/1994. számú törvény általi meghatározását nem lehet tipikus árpolitikának nevezni, mivel látszólag minden kaszinó szabadon dönthet alacsonyabb ár alkalmazásáról vagy akár ingyenes belépés engedélyezéséről, de minden esetben be kell fizetniük az állam számára a kibocsátott belépőjegy értékének a 80 %-át, függetlenül attól, hogy milyen árat alkalmaztak az ügyfelek felé.
- (63) Az állami támogatásról szóló EU-szabályok alkalmazásakor mindenképpen lényegtelen, hogy a szóban forgó intézkedés adóügyi vagy ármeghatározási intézkedés, mivel a 107. cikk bármilyen formában nyújtott támogatásra vonatkozik, amely előnyt biztosít. Az a tény, hogy az elsődleges célja nem adóbevétel generalása, önmagában nem elegendő ahhoz, hogy az intézkedés ne minősüljön állami támogatásnak.
- (64) Még ha el is fogadjuk, hogy a kaszinók belépőjegyár meghatározásának lehet szociális célja, annak meghatározásához, hogy egyes vállalkozások kevesebb járulnak-e hozzá az állami bevételekhez, azt a kérdést kell megvizsgálni, hogy ez állami támogatásnak minősülő előnyt jelent-e az egyes vállalkozásokra kifejtett hatást illetően. Mivel az általános 15 EUR-s belépőjegyár alkalmazása alóli mentességet egyedileg adták meg egyes kaszinók számára és különösen mivel az államnak fizetendő 80 %-os illeték alapja az alacsonyabb ár, amelyet ezek a kaszinóknak alkalmazniuk kell (elvből, lásd fent), ezért ezek a kaszinók előnyben részesülnek.
- (65) A Bizottság elismeri a tagállamok jogát, hogy a nemzeti jog alapján adóügyi vagy más intézkedésként határozzanak meg egy intézkedést. A Bizottság általi értékelésnek semmiképpen nem célja a nemzeti jog értelmezése. Ez az intézkedés azonban lehetővé teszi az összes kaszinó által kibocsátott belépőjegy ára 80 %-ának megfelelő rendszeres folyamatos illeték fizetését az állam számára. Ezenkívül a Bizottság megjegyzi, hogy a nemzeti jog (különösen a 2206/1994. számú törvény és az 1995. évi miniszteri rendelet) értelmében a fizetendő összegeket az illetékes adóhivatalnak kell befizetni⁽⁴⁷⁾. Az intézkedés nemzeti jog szerinti minősítését nem érinti ugyan, de a Bizottság megállapítja, hogy az intézkedésnek hasonló hatásai vannak, mint egy adóügyi intézkedésnek. Ennek megfelelően kizárólag a jelen határozat és az állami támogatásról szóló EU-jogszabályok szerinti értékelés céljaira a Bizottság a továbbiakban az intézkedésre adóügyi intézkedés, adó vagy adózás szavakkal utal.
- (66) A szóban forgó intézkedés, azaz a belépőjegyek eltérő hatósági árai esetében a belépőjegyekre kivetett egységes adó közös hatása által kiváltott adóügyi megkülönböztetés Görögországban az állami tulajdonú kaszinóknak előnyt biztosít a magántulajdonú kaszinókkal szemben. A két állami intézkedés közös hatása az, hogy amíg a magántulajdonú kaszinók személyenként 12 EUR (15 EUR 80 %-a) belépőjegyekre kivetett adót fizetnek az állam számára, addig az állami tulajdonú kaszinók csak 4,8 EUR-t (6 EUR 80 %-a)⁽⁴⁸⁾.
- (67) Ezzel az intézkedéssel a görög állam leveszi az állami tulajdonú kaszinókról azt a terhet, amelyet egyébként viselniük kellene, ha az adózás megkülönböztetésmentes és versenysemleges lenne. A megkülönböztetésmentes és versenysemleges adózást elvben a kaszinók létrehozásáról, szervezéséről, működéséről és felügyeletéről szóló 2206/1994. számú törvény teremtette meg Görögországban, amely a belépőjegyárát 15 EUR-ban határozta meg, és az államnak fizetendő adó ennek 80 %-a volt. A görög állam azonban nem alkalmazta ezt a megkülönböztetésmentes és versenysemleges adózási rendszert az állami tulajdonú kaszinókra (illetve a magántulajdonú thesszalóniki kaszinóra, amely ugyanolyan elbírálásban részesül), és lehetővé tette számukra, hogy csak 4,8 EUR belépőjegyekre kivetett adót fizessenek, következésképpen előnyben részesítette ezeket a vállalkozásokat. Ezeknek a kaszinóknak alacsonyabb fejenkénti adóterhet kellett viselniük a teljes jövedelmükből. A teljes jövedelmük nemcsak belépődíjából (kizárólag belépőjegyek árából) tevődik

⁽⁴⁷⁾ A fent említett 1995. évi miniszteri határozat 10.1. bekezdése: Az állami illetékeket minden hónap tizedik napjáig kell befizetni a vállalkozás jövedelemadózása tekintetében illetékes adóhivatalban az előző hónapban beszédett illetékekről szóló kimutatás benyújtásával együtt.

⁽⁴⁸⁾ A fenti állami tulajdonú kaszinókra történő hivatkozás ellenére a Bizottság rámutat, hogy kivétel révén az állami tulajdonú kaszinók alacsonyabb belépőjegyára vonatkozik egy magántulajdonú kaszinóra is, a thesszalóniki kaszinóra, a határozatban másutt kifejtettek szerint.

- össze, hanem más bevételi forrásokból is, mint például szerencsejáték, szállás, bár és éttermi szolgáltatások, előadások stb.
- (68) Az állandó ítélkezési gyakorlat szerint a támogatás elve nemcsak pozitív előnyöket foglal magában, hanem olyan intézkedéseket is, amelyek különböző formában enyhítik a szokásos esetben a vállalkozás költségvetéséből fizetendő díjak mértékét, és amelyek a szigorúan vett megfogalmazás szerint nem támogatások ugyan, de hasonló jellegűek és ugyanolyan hatásuk van⁽⁴⁹⁾. Ilyen előnyt lehet biztosítani a vállalkozásoknak nyújtott különböző fajta adókedvezményekkel, beleértve az adóalap csökkentését.
- (69) Ebben az esetben a korfui, a Mont Parnès és a thesszalóniki kaszinó (és 1999-ig a rodoszi kaszinó is)⁽⁵⁰⁾ adóalap-csökkentéshez hasonló előnyben részesült, mivel a fent kifejtettek szerint az ezekre a kaszinókra egyedileg alkalmazott rendelkezések alapján a belépő személyenként fizetendő adó mértéke alacsonyabb, mint a többi kaszinóra kivetett adó.
- (70) A görög hatóságok megjegyezték, hogy az alacsonyabb adóteher közvetlen kedvezményezettje az ügyfél. Még ha lehet is azzal érvelni, hogy az alacsonyabb belépésenkénti adóteher az ügyfelek javát is szolgálja, mivel alacsonyabb teljes árat fizetnek, ez nem változtat azon, hogy az intézkedést előnyt biztosít az adott vállalkozásoknak, ebben az esetben a kedvezményezett kaszinóknak, mivel alacsonyabb összegű adót fizetnek fogadott ügyfelenként.
- (71) Adóügyi esetekben kimutatták, hogy a névlegesen az ügyfelek által fizetett, de a szolgáltató által beszedett adók alóli mentesség állami támogatásnak minősülhet, csakúgy, mint a fogyasztókat adott áruk vagy szolgáltatások vásárlására ösztönző intézkedések⁽⁵¹⁾.
- (72) A múltbeli gyakorlatnak megfelelően a Bizottság véleménye szerint a fogyasztókra kivetett adók csökkentése vállalkozásoknak nyújtott állami támogatásnak minősülhet, ha a csökkentés feltétele egy adott vállalkozás által szolgáltatott áruk vagy nyújtott szolgáltatások használata⁽⁵²⁾. Ezért az érvelés, miszerint a közvetlen kedvezményezett az ügyfél, nem akadályozza az állami támogatás megállapításának.
- (73) Ezenkívül, mivel a Görögországban a kaszinók által követett szokásos kereskedelmi gyakorlat az, hogy lemondanak a belépőjegy áráról, miközben kifizetik az államnak a belépőjegyekre kivetett adót (a jegyár névértékének a 80 %-a), ezért az állami tulajdonú kaszinóknak adóügyi megkülönböztetés révén biztosított előny még nagyobb, mivel a magántulajdonú kaszinók esetében a 12 EUR belépési adó megfizetésével az ügyfél belépésének a költsége jelentősen magasabb, mint az állami tulajdonú kaszinók esetében, amelyeknek csak 4,8 EUR adót kell fizetniük a teljes üzleti bevételükből.
- (74) A görög hatóságok állítása szerint a kedvezményezett kaszinókba ingyenes belépés biztosítása a hét bizonyos napjain kivételes gyakorlat. Erről azonban kifejezetten rendelkeznek a nemzeti jogszabályok (1995. évi miniszteri határozat). Görögország állítása szerint ez a gyakorlat VIP-vendégek és hírességek számára van fenntartva, de a Bizottságnak nyilvánosan hozzáférhető információ formájában, mint például újságokban terjesztett szórólapok révén és az interneten, amelyek szerint minden héten a hét bizonyos napján ingyenes a belépés (például a thesszalóniki kaszinó az internetes oldalán azt reklámozza, hogy vasárnaptól csütörtökig folyamatosan ingyenes belépést biztosít), bizonyítéka van arra, hogy ez szokásos gyakorlat⁽⁵³⁾. Ezért a kedvezményezett kaszinók esetében az ingyenes belépés gyakorlata nem tűnik kivételesnek.
- (75) Görögország állítása szerint ez a gyakorlat ellentétes a nemzeti adójogszabályokkal; a Bizottság megállapítja, hogy a kaszinókra vonatkozó nemzeti jogszabályok kifejezetten rendelkeznek az ingyenes belépésről, és a kedvezményezett kaszinók nyilvánvalóan élnek is vele.
- (76) Görögország azzal érvelt, hogy az államnak a kaszinók saját forrásaiból fizetett, a belépőjegyár 80 %-át kitevő adót nem ismerik el produktív kiadásnak, és a görög adójogszabályok értelmében nem lehet levonni a vállalat bevételéből, ezért az ilyen gyakorlatot folytató vállalat jelentős adóterhet visel. A Bizottság megállapítja, hogy ez az érvelés ténylegesen a panaszos állítását támasztja alá, miszerint a saját bevételből történő adófizetésből eredő jelentős adóteher miatt a magántulajdonú kaszinók ténylegesen nem tudják megengedni maguknak az ingyenes belépés biztosítását; ezért ez megerősíti azt az érvet, hogy az alacsonyabb árat alkalmazó kaszinók előnyben részesülnek.
- (77) Görögország azzal is érvelt, hogy mivel a kaszinók az eltérő belépőjegyek 20 %-át tartják meg, a magasabb díjat alkalmazók részesülnek előnyben, mert 3 EUR nettó bevételük van, szemben az állami tulajdonú kaszinókkal, amelyeknek csak 1,2 EUR a bevételük. Ez az érvelés félrevezető, mivel nem vesz figyelembe két, az

⁽⁴⁹⁾ A Bíróság ítélete a C-143/99. sz. *Adria-Wien Pipeline and Wietersdorfer & Peggauer Zementwerke* ügyben (EBHT 2001, I-8365. o.).

⁽⁵⁰⁾ A rodoszi kaszinó az 1999-ben lefolytatott privatizációja után vezette be a 15 EUR-s belépőjegyárát, és azóta annak alapján fizeti a 80 % adót.

⁽⁵¹⁾ Lásd például a Belgium által az Umicore S.A. (korábbi Union Minière S.A.) számára adóügyi egyezség formájában nyújtott állami támogatásról szóló, 2010. május 26-i 2011/276/EU bizottsági határozatot (HL L 122., 2011.5.11., 76. o.).

⁽⁵²⁾ A német jövedelemadó-törvény 52. cikke (8) bekezdése szerinti adókedvezményről szóló, 1998. január 21-i 98/476/EK bizottsági határozat (HL L 212., 1998.7.30., 50. o.).

⁽⁵³⁾ A thesszalóniki kaszinó ingyenes belépést biztosít 07.00 és 20.00 között vasárnaptól csütörtökig (január 10. óta): <http://www.regencycasinos.gr/en-GB/Promotion/Kliroseis/Kliroseis.aspx>

intézkedés versenyellenes hatásának megértése szempontjából nagyon fontos tény. Egyrészt azt a tény, hogy a hatóságok a jegyárakat, és ezzel együtt a belépőjegyekre kivetett adót alacsonyabb szinten határozták meg egyes kaszinók számára, ami vonzóbbá teszi ezeket a kaszinókat az ügyfelek számára, és ez i. a kereslet megoszlását megváltoztatja ahhoz képest, mintha a kaszinóknak csak az általuk nyújtott szolgáltatások köre és minősége alapján kellene versenyezniük; és ii. a többi feltétel egyenlősége esetén mesterségesen növeli a belépések számát. Másrészt a fent kifejtettek szerint a belépőjegyekből származó bevétel a kaszinóba bevonzott ügyfél által a kaszinó számára generált teljes bevételnek, amelyből a kaszinóknak a belépőjegyekre kivetett adót fizetniük kell, csak egy korlátozott részét teszi ki.

- (78) Végezetül maguk a vonatkozó nemzeti jogszabályok is elismerik azt a tény, hogy az adóügyi megkülönböztetés előnyt biztosít. A görög hatóságok tájékoztatása szerint a thesszaloniki kaszinónak engedélyezték az alacsonyabb belépőjegyár alkalmazását és az alacsonyabb adó fizetését az 1953. évi törvényerejű rendelet értelmében, amely szerint a külföldi tőkebevonással létrehozott vállalkozások a hazai vállalkozásoknak biztosított legkedvezőbb elbírálás alá esnek. Habár a görög hatóságok fenntartják, hogy a jelen rendszer nem előnyös, mégis alkalmazzák a jogszabályt a thesszaloniki kaszinóra azon az alapon, hogy ez jelenti a hazai vállalkozásoknak biztosított legkedvezőbb elbírálást, szemben a többi magántulajdonú kaszinóra alkalmazott, nagyobb terhet jelentő elbírálással.
- (79) Ezzel szemben a görög hatóságok és a Mont Parnès felhívják a figyelmet a kaszinók között adóügyi vagy szabályozói intézkedések tekintetében fennálló más különbségekre, amelyek szerintük a panaszos Loutraki javát szolgálják, és ezáltal ellensúlyozzák az alacsonyabb belépőjegyárak miatt a kedvezményezett által élvezett előnyöket⁽⁵⁴⁾; ezzel kapcsolatban a Bizottság megállapítja, hogy az állítás, miszerint egy intézkedést (az általános adózásbeli különbség) ellensúlyoz egy másik (a belépőjegyárak és az azokra kivetett adók közti különbség), nem fogadható el annak a véleménynek az indoklására, hogy a szóban forgó intézkedés nem minősül állami támogatásnak. Ezek a szempontok a fent említettek szerint mindenképpen elkülönülnek a szóban forgó intézkedéstől, és a jelen határozat keretein kívül esnek (lásd a (46) preambulumbekendést).
- (80) A Bizottság megállapítja, hogy a szóban forgó intézkedés, azaz a belépőjegyek eltérő hatósági árai mellett a belépőjegyekre kivetett egységes adó közös hatása által kiváltott adóügyi megkülönböztetés előnyt nyújt az alacsonyabb árat alkalmazó kaszinók számára.

⁽⁵⁴⁾ Minden kaszinó az éves bruttó nyereségének egy bizonyos részét fizeti be az állam számára; az itt hivatkozott fő intézkedés alapján a Loutraki a törvény szerint alacsonyabb arányt fizet, mint a többiek. A Loutraki azonban azt állította a hivatalos vizsgálat során, hogy a gyakorlatban a hatóságokkal kötött egyedi megállapodás alapján ugyanakkora összeget fizetett, mint a versenytársai.

V.1.2. Állami források és államnak tulajdoníthatóság

- (81) A fenti hivatkozott előny az államnak tulajdonítható és állami forrásokból finanszírozzák.
- (82) A fent kifejtettek szerint az adóügyi megkülönböztetés a görög állam által elfogadott számos közigazgatási intézkedés, rendelet és szabályozás eredménye, különösen tekintettel az alábbiakra: 2206/1994. számú törvény; 1995. évi miniszteri határozat; 2003. április 30-i 3139. számú törvény; 2687/1953. számú törvényerejű rendelet; az EOT (az állami tulajdonú kaszinók kezelője) főtikára a 1624/1951. számú törvénnyel és a 4109/1960. számú rendelettel összhangban meghozott határozatai, mégpedig az 1991. november 21-i 535633. számú EOT határozat, amely a Mont Parnès kaszinó belépőjegyárát 2 000 drachmában határozta meg, és az 1992. március 24-i 508049. számú EOT határozat, amely a korfui és rodoszi kaszinó belépőjegyárát 1 500 drachmában határozta meg (a korfui kaszinó esetében az 1997. november 24-i 532691. számú határozat 2 000 drachmára emelte az árat); és az egyes kaszinóknak a nemzeti jog értelmében adott működési engedély, amely megerősíti az adott belépőjegyárát és az adott kaszinóban alkalmazott ár 80 %-ának befizetési kötelezettségét.
- (83) Ezenkívül az adóügyi megkülönböztetést állami forrásokból finanszírozzák. Ha az állam lemond olyan bevételekről, amelyeket szokásos körülmények között egy vállalkozástól kellene beszednie, akkor az adott intézkedést állami forrásokból finanszírozzák.
- (84) Adóügyi szempontból az állami tulajdonú kaszinók számára nyújtott előny abból ered, hogy az adóalapot, amelynek 80 %-át kell a belépőjegyekre kivetett adóként befizetni, mesterségesen csökkentették a 15 EUR-s belépőjegy névértékről 6 EUR-ra az állami tulajdonú kaszinókban.
- (85) A Bíróság határozata szerint egy ilyen fajta diszkriminatív adóalap-csökkentés állami bevételkieséshez vezet, amely egyenértékű az EUMSZ 107. cikke (1) bekezdése szerinti állami forrás felhasználással⁽⁵⁵⁾. Általánosságban a szóban forgó esetben a görög állam belépésenként 7,2 EUR állami tulajdonú kaszinóktól beszedendő adóbevételekről mond le, ami a magántulajdonú kaszinók által az államnak belépésenként fizetett 12 EUR adó és az állami tulajdonú kaszinók által az államnak belépésenként fizetett 4,8 EUR adó különbsége. Az egyes kedvezményezett

⁽⁵⁵⁾ C-222/04. sz. *Cassa di Risparmio di Firenze és mások* ügyben hozott ítélet (EBHT 2006, I-289. o.). Lásd még a 2004. szeptember 22-i bizottsági határozatot a 354/2004. sz. *Irish Holding Company Regime* ügyben (HL C 131., 2005.5.28., 10. o.). Lásd ugyanezen vonatkozásban az állami támogatás szabályainak az alkalmazásáról a közvetlen üzleti adózásra vonatkozó intézkedésekre tárgyú bizottsági közleményt (HL C 384., 1998.12.10., 3. o.).

kaszinók által kapott előny értékelésekor azonban bizonyos kiigazításokat lehet tenni (további magyarázat az V.4. pontban, Számszerűsítés és visszatérítés: különösen úgy tűnik, hogy 2000-ig a Mont Parnès és a korfui kaszinó nem fizetett belépőjegyekre kivetett adót az államnak, ezért ebben az esetben az előny megegyezik a magántulajdonú kaszinók által az államnak belépésenként fizetett 12 EUR adóval).

- (86) Görögország azt állította, hogy mivel az alacsonyabb árat alkalmazó kaszinók ezáltal több ügyfelet vonzhatnak, nem bizonyos, hogy az állam lemond bevételről. Görögország fenntartja, hogy következésképpen az intézkedés nem minősül állami támogatásnak.
- (87) Ahogyan azt már az eljárás megindításáról szóló határozatban említettük, a Bizottság nem fogadja el ezt az érvet. A korábbi gyakorlatának megfelelően a Bizottság úgy ítéli meg, hogy az a tény, miszerint az adócsökkentés egyes adófizetőket illetően az adott adó révén beszedett bevételek szintjét növelheti, nem jelenti szükségszerűen azt, hogy az intézkedést nem az állam finanszírozná⁽⁵⁶⁾.
- (88) A görög hatóságok érvelése annyiban hibás, hogy az adóügyi megkülönböztetés állami költségvetésre gyakorolt hatása vizsgálatkor alkalmazott összehasonlítás alap az intézkedésbe épített előny miatt torzult. A görög hatóságok érvelésükben figyelembe vették az árcsökkenés dinamikus hatását, amely növelheti a keresletet és végső soron a beszedett adót, mivel a beszedett adó a belépések számával arányos. Ez az összehasonlítás azonban hibás, mivel a keresletet maga az előny által létrehozott egyenlőtlenség, vagyis az a tény, hogy alacsonyabb az ár és ezért a belépésenkénti adóteher is alacsonyabb, növeli meg.
- (89) Mindenesetre a görög hatóságok nem adtak semmilyen bizonyítékot arra, hogy a kaszinók belépőjegyekre kivetett adójából származó teljes adóbevételt maximalizálnák az egyenlőtlen árak. Ha a Bizottság elfogadná azt az érvelést, hogy a belépőjegyár 6 EUR-ra csökkentése növeli a beszedett adót, akkor az adóbevételt maximalizálná az összes belépőjegyárának 6 EUR-ra csökkentése mind az állami tulajdonú kaszinók, mind a magántulajdonú kaszinók esetében, ami ellentmond a görög állításnak, hogy ezt a pontot az egyenlőtlen árakból eredő adóügyi megkülönböztetés révén lehet elérni.
- (90) Ennek megfelelően a megtámadott előnyt állami forrásokból finanszírozzák.

⁽⁵⁶⁾ A Hollandia által nemzetközi finanszírozási tevékenységekhez nyújtott állami támogatásról szóló, 2003. február 17-i 2003/515/EK bizottsági határozat (C 52/01. számú támogatási intézkedés) (HL L 180., 2003.7.18., 52. o.), (84) preambulumbekkezdés.

V.1.3. Szelektivitás

- (91) Az EUMSZ 107. cikke (1) bekezdése értelmében egy intézkedés akkor minősül állami támogatásnak, ha sajátos vagy szelektív abban az értelemben, hogy előnyben részesít bizonyos vállalkozásokat vagy bizonyos áruk termelését.
- (92) A Bíróság ítélezési gyakorlata szerint⁽⁵⁷⁾ a szelektivitás feltételének – amely az állami támogatás fogalmának előfeltétele – értékelését illetően az állandó ítélezési gyakorlatból következik, hogy az EK 87. cikk (1) bekezdése [jelenleg az EUMSZ 107. cikk (1) bekezdése] alkalmazásában azt kell eldönteni, hogy adott jogi szabályozás keretén belül valamely nemzeti intézkedés alkalmas-e arra, hogy „bizonyos vállalkozásokat vagy bizonyos termékek előállítását” előnyben részesítse olyan vállalkozásokkal és termékekkel szemben, amelyek az intézkedés céljára tekintettel jogilag és tényszerűen azokkal összehasonlíthatóak⁽⁵⁸⁾. A Bíróság számos alkalommal úgy ítélte meg, hogy az EUMSZ 107. cikkének (1) bekezdése nem tesz megkülönböztetést az állami támogatás okai és céljai között, hanem az általuk gyakorolt hatások szerint határozza meg azokat⁽⁵⁹⁾. A Bizottság saját gyakorlata és az EU adóügyi gyakorlata szerint ez a szelektív előny a törvényi, rendeleti vagy közigazgatási adórendelkezések alóli kivételekből vagy az adóhatóságok diszkrecionális gyakorlatából következhet. Mindazonáltal egy intézkedés szelektív jellegét a rendszer jellege vagy általános felépítése indokolhatja, amely esetben az intézkedés nem minősülhet állami támogatásnak⁽⁶⁰⁾.
- (93) Először, a Bizottság megállapítja, hogy a szóban forgó esetben az általános adórendszer az a rendszer, amely elvben minden kaszinóra vonatkozik és amelyet a 2206/1994. számú törvényben és az 1995. évi miniszteri végrehajtási határozatban határoztak meg (ezt megerősítették a görög hatóságok, lásd a (19) preambulumbekkezdést).
- (94) Másodszor, a Bizottság megállapítja, hogy a kérdéses intézkedés az általános adórendszertől való eltérésnek minősül. A görög hatóságok is megerősítették, hogy az

⁽⁵⁷⁾ Lásd ebben az értelemben a Bíróság ítéletét a C-308/01. sz. *GIL Insurance* ügyben (EBHT 2004, I-4777. o.), 68. pont; a C-172/03. sz. *Heiser* ügyben (EBHT 2005, I-1627. o.), 40. pont; és a C-88/03. sz. *Portugália kontra Bizottság* ügyben (EBHT 2006, I-7115. o.), 54. pont.

⁽⁵⁸⁾ A Bíróság ítélete a C-88/03. sz. *Portugália kontra Bizottság* ügyben (EBHT 2006, I-7115. o.), 54. pont.

⁽⁵⁹⁾ Lásd ebben az értelemben Elsőfokú Bíróság (most Törvényszék) ítéletét a T-93/2002. sz. *Confédération nationale du Crédit mutuel* kontra *Bizottság* ügyben (EBHT 2005, II-143. o.).

Lásd még például a Bíróság ítéletét a C-56/93. sz. *Belgium kontra Bizottság* ügyben (EBHT 1996, I-723. o.), 79. pont; a C-241/94. sz. *Franciaország kontra Bizottság* ügyben (EBHT 1996, I-4551. o.), 20. pont; a C-75/97. sz. *Belgium kontra Bizottság* ügyben (EBHT 1999, I-3671. o.), 25. pont; és a C-409/00. sz. *Spanyolország kontra Bizottság* ügyben (EBHT 2003, I-10901. o.), 46. pont.

⁽⁶⁰⁾ A Bíróság ítélete a 173/73. sz. *Olaszország kontra Bizottság* ügyben (EBHT 1974, ECR 709).

állami tulajdonú kaszinókra (és a magántulajdonú thesszaloniki kaszinóra) vonatkozó különös rendelkezések a 2206/1994. számú törvény általános rendelkezéseitől és az 1995. évi miniszteri végrehajtási határozattól való eltérésnek minősülnek (lásd a fenti (19) és az azt követő preambulumbekendéseket).

- (95) A Bizottság kiemeli, hogy a belépőjegyár 80 %-a befizetésének a kötelezettsége 2003-ig nem vonatkozott a Mont Parnès és a korfui kaszinóra. A fent kifejtettek szerint ez a kötelezettség csak azután vonatkozott a thesszaloniki és a rodoszi kaszinóra, miután azok a 2206/1994. számú törvény értelmében megkapták a működési engedélyüket, a thesszaloniki 1995-ben és a rodoszi 1996-ban. A belépőjegyára 6 EUR maradt egészen a mai napig a Mont Parnès és a thesszaloniki kaszinó esetében, és ugyanúgy 6 EUR maradt a korfui kaszinó esetében 2010. augusztusáig, a rodoszi kaszinó esetében pedig 1999-ig, amikor privatizációjuk megtörtént. A 80 % befizetése és a 15 EUR-s belépőjegyár azonban kötelező volt, és alkalmazásra is került a többi kaszinó számára 1995-től.
- (96) A Bizottság ennek megfelelően úgy ítéli meg, hogy az intézkedés szelektív.
- (97) Harmadszor, a Bizottság megállapítja, hogy az intézkedés szelektív jellegét a rendszer jellege vagy általános felépítése indokolhatja, vagyis hogy az adott tagállamban az adóügyi rendszer alóli kivételek vagy a rendszeren belüli megkülönböztetések milyen mértékben következnek közvetlenül a rendszer alapelveiből vagy vezérelveiből (a szelektivitás elemzés harmadik lépése). A Bizottság a Bíróság állandó ítélkezési gyakorlatának megfelelően úgy ítéli meg, hogy a vállalkozások közötti megkülönböztetést bevezető intézkedés nem minősül állami támogatásnak, ha a megkülönböztetés a díjrendszer jellegéből vagy általános felépítéséből következik, amelynek részét képezi ⁽⁶¹⁾. Ez az adórendszer jellegén vagy általános felépítésén alapuló indoklás az adott adóügyi intézkedésnek az adórendszer általános belső logikájával való összhangját tükrözi. A Bizottság gyakorlata és a Bíróság ítélkezési gyakorlata azonban nagyon korlátozottan alkalmazza az ilyen indoklást. A felhozott indokoknak az adórendszer lényegéből kell fakadniuk.
- (98) A görög hatóságok kifejtették, hogy az egyes kaszinók egyedi körülményei eltérőek, és a belépőjegyárat ezeknek a körülményeknek a tükrében határozták meg, figyelembe véve azt a célt, hogy az ár visszatartsa az alacsony jövedelmű embereket a szerencsejátékoktól.

- (99) A Bizottság nem tudja elfogadni ezt az érvelést. Az az érv, hogy az árszintet az egyes kaszinók körülményei szerint határozták meg és azok indokolják, figyelembe véve azt a célt, hogy az ár visszatartsa az alacsony jövedelmű embereket a szerencsejátékoktól, nem egyeztethető össze a ténnyel, hogy a Mont Parnès és a thesszaloniki kaszinó, amely 6 EUR-s árat alkalmaz, a legnépesebb települések közelében helyezkedik el. Azzal a rendelkezéssel sem egyeztethető össze, amely kifejezetten megengedi, hogy ügyfeleket ingyenesen engedjenek be azzal a feltétellel, hogy az ár 80 %-át befizetik az államnak.
- (100) A Bizottság azt is megállapítja, hogy nem világos, miért szükséges az alacsonyabb ár éppen ezekben a kaszinókban, és miért nem a többiek esetében. A görög hatóságok nem fejtették ki, hogy milyen gazdasági számítás szerint állapították meg a 6 EUR-s belépőjegyárát, és nem egy másik közepes árszintet, illetve feltéve, hogy tényleg vannak egyedi körülmények – amelyek Görögország szerint főleg az adott kaszinó földrajzi elhelyezkedéséből származnak –, hogy miért kell az összes kedvezményezett kaszinónak ugyanolyan belépőjegyárát alkalmazni (általános szabályként, lásd fentebb) ahelyett, hogy az egyedi helyzetükhöz igazított árat alkalmaznának. Például, ha az érvelés szerint az alacsonyabb belépőjegyárát az egyes kaszinók egyedi földrajzi helyzete indokolja, akkor ez az indoklás semmiképpen sem érvényes a thesszaloniki kaszinó esetében, amely, úgy tűnik, nem a földrajzi helyzete miatt élvezi ezt az elbánást, hanem egy nemzeti jogszabály alapján, amelynek értelmében a külföldi tőkebevonással létrehozott vállalkozások a hazai vállalkozásoknak biztosított legkedvezőbb elbírálás alá esnek. Ezért a thesszaloniki kaszinó belépőjegyárának meghatározásakor a földrajzi helyzete láthatóan egyáltalán nem került figyelembevételre. További példaként a korfui kaszinó 2010. augusztusban, a privatizációja után kezdte alkalmazni a 15 EUR-s belépőjegyárát. A görög hatóságok nem indokolták meg kielégítően, hogy a fent hivatkozott egyedi körülmények miért nem voltak továbbra is érvényben, és következésképpen az alacsonyabb belépőjegyárra miért nem volt már szükség.
- (101) A Bizottság megállapítja, hogy a szóban forgó intézkedés szelektív jellegét nem indokolja a rendszer jellege vagy általános felépítése. A Bizottság úgy ítéli meg, hogy a vitatott intézkedés diszkriminatív elemet tartalmaz adóalap-csökkentés formájában, amely egyedileg meghatározott kaszinók adóügyi előnyét eredményezi, és ezt a diszkriminációt nem indokolja az adott görögországi általános adórendszer logikája.
- (102) A Bizottság megállapítja, hogy a szelektivitás EUMSZ 107. cikke (1) bekezdése szerinti kritériuma teljesül.

V.1.4. A verseny torzulása és a kereskedelemre gyakorolt hatás

- (103) Egy intézkedés akkor minősül állami támogatásnak, ha hatással van a versenyre és a tagállamok közötti kereskedelemre. A kedvezményezett jogállásától vagy a

⁽⁶¹⁾ A Bíróság ítélete a C-88/03. sz. *Portugália kontra Bizottság* ügyben, fenti 49. lábjegyzet, 81. pont. Lásd még az Elsőfokú Bíróság ítéletét a T-227/01. sz. *Territorio Histórico de Alava és mások* ügyben, 2009. szeptember 9., még nem tették közzé, 179. pont, és a T-230/01. sz. *Territorio Histórico de Alava és mások* ügyben, 2009. szeptember 9., még nem tették közzé, 190. pont.

finanszírozási forrásoktól függetlenül ez a kritérium azt vélelmezi, hogy az intézkedés kedvezményezettje gazdasági tevékenységet folytat.

(104) A Bíróság ítélkezési gyakorlata szerint annak értékelése keretében, hogy valamely nemzeti intézkedés tiltott állami támogatásnak minősítendő-e, nem azt kell megállapítani, hogy a támogatásoknak tényleges hatásuk van-e a tagállamok közötti kereskedelemre, és hogy a verseny ténylegesen torzul-e, hanem csak azt kell megvizsgálni, hogy e támogatások képesek-e hatást gyakorolni a kereskedelemre és torzítani a versenyt. Különösen, ha az állam által nyújtott támogatás valamely vállalkozás helyzetét megerősíti a Közösségen belüli kereskedelemben versenytársaival szemben, a támogatást olyannak kell tekinteni, mint ami befolyásolja ezt a kereskedelmet. Nem szükséges továbbá, hogy a kedvezményezett vállalkozás saját maga részt vegyen a Közösségen belüli kereskedelemben. Ugyanis amikor a tagállam támogatást nyújt valamely vállalkozásnak, a belföldi tevékenység ugyanazon a szinten maradhat, vagy növekedhet, ezáltal a többi tagállamban letelepedett vállalkozásoknak az e tagállam piacára való belépési esélyei csökkennek⁽⁶²⁾. Ezenkívül az állandó ítélkezési gyakorlat⁽⁶³⁾ szerint annak megállapításához, hogy egy intézkedés torzítja a versenyt és hatást gyakorolt a tagállamok közötti kereskedelemre, elegendő, ha a támogatás kedvezményezettje versenyhelyzetben van egy másik vállalkozással szemben a verseny előtt nyitott belső piacokon⁽⁶⁴⁾. A Bizottság úgy ítéli meg, hogy az állandó ítélkezési gyakorlatban meghatározott feltételek itt teljesülnek az alábbi okokból.

(105) A vitatott intézkedés csökkenti a kedvezményezettek által fizetendő adókat más görögországi kaszinókkal összehasonlítva, ezáltal erősíti a viszonylagos pénzügyi helyzetüket, és a beruházásaik nyereségessége nagyobb lesz, mint amilyen enélkül lenne.

(106) A fent említetteknek megfelelően az állandó ítélkezési gyakorlat szerint az a kritérium, hogy a támogatásnak képesnek kell lennie hatást gyakorolni a kereskedelemre, teljesül, ha a kedvezményezett vállalkozás a tagállamok közötti kereskedelmet magában foglaló üzleti tevékeny-

séget folytat. Annak megállapításához, hogy az Európán belüli kereskedelemre hatást gyakorol, elegendő, hogy a támogatás erősítse a vállalkozás helyzetét az Európán belüli kereskedelemben versenytársaihoz képest. Hiába viszonylag alacsony összegű a támogatás, hiába kis méretű a vállalkozás vagy nagyon alacsony az európai piaci részesedése, hiába nem exportál a kedvezményezett vagy exportálja gyakorlatilag az összes termékét Európán kívüli piacra, ezek egyike sem változtat a megállapításon⁽⁶⁵⁾.

(107) Görögország azt állította, hogy a kaszinók elhelyezkedése és a közöttük levő távolság miatt mindegyik egy helyi piacot szolgál ki, és ezért az intézkedés nem tudja torzítani a versenyt vagy hatást gyakorolni a tagállamok közötti kereskedelemre. Az ítélkezési gyakorlat szerint azonban nincs olyan határérték, amely meghatározná a versenyre vagy tagállamok közötti kereskedelemre gyakorolt tényleges vagy lehetséges hatást, következésképpen a 107. cikk (1) bekezdése alkalmazhatóságának ez a kritériuma nem függ a nyújtott szolgáltatások helyi vagy regionális jellegétől vagy az érintett tevékenységi terület kiterjedtségétől⁽⁶⁶⁾.

(108) Görögország azt is állította, hogy a szerencsejáték-piac nem harmonizált a tagállamok között, amelyek ezért szabadon szabályozhatják azt nemzeti szinten. Görögország hivatkozik a Bíróság ítélkezési gyakorlatára, amely lehetővé teszi a szerencsejáték-szolgáltatások egységes piacának a korlátozását a fogyasztók csalás és bűncselekmény elleni védelme érdekében⁽⁶⁷⁾.

(109) A Bizottság teljes mértékben elismeri a tagállamok jogát, hogy meghatározzák a szerencsejátékok területén követendő politikájuk céljait, feltéve, hogy a szolgáltatásnyújtási szabadság korlátozása alkalmas a meghatározott célok elérésére, nem haladja meg a célok eléréséhez szükséges mértéket, és diszkriminációmentes módon alkalmazza. A Bizottság azonban nem ért egyet azzal a következtetéssel, hogy a kérdéses intézkedés nem torzíthatja a versenyt és nem gyakorol hatást a tagállamok közötti kereskedelemre.

⁽⁶²⁾ Lásd a Bíróság ítéletét a C-372/97. sz. *Olaszország kontra Bizottság* ügyben (EBHT 2004, I-3679. o.), 44. pont; a C-66/02. sz. *Olaszország kontra Bizottság* ügyben (EBHT 2005, I-10901. o.), 111. pont; és a C-222/04. sz. *Cassa di Risparmio di Firenze* ügyben (EBHT 2006, I-289. o.), 140. pont.

⁽⁶³⁾ Az Elsőfokú Bíróság ítélete a T-214/95. sz. *Het Vlaamse Gewest kontra Bizottság* ügyben (EBHT 1998, II-717).

⁽⁶⁴⁾ A Bíróság ítélete a 730/79. sz. *Philip Morris* kontra *Bizottság* ügyben (EBHT 1980, ECR 2671), 11. és 12. pont; és az Elsőfokú Bíróság ítélete a T-214/95. sz. *Het Vlaamse Gewest* kontra *Bizottság* ügyben (EBHT 1998, II-717), 48–50. pont.

⁽⁶⁵⁾ Az Elsőfokú Bíróság ítélete a fent említett *Het Vlaamse Gewest* kontra *Bizottság* ügyben; a Bíróság ítélete a C-280/00. sz. *Altmark Trans and Regierungspräsidium Magdeburg* ügyben (EBHT 2003, I-7747. o.), 81–82. pont és a C-172/03. sz. *Heiser* ügyben (EBHT 2005, I-1627. o.), 32–33. pont.

⁽⁶⁶⁾ Lásd különösen a Bíróság ítéletét a C-172/03. sz. *Heiser* ügyben és a C-280/00. sz. *Altmark Trans and Regierungspräsidium Magdeburg* ügyben.

⁽⁶⁷⁾ Lásd különösen C-42/07. sz. ítélet a *Liga Portuguesa de Futebol Profissional and Bwin International* kontra *Departamento de Jogos da Santa Casa da Misericórdia de Lisboa* ügyben (EBHT 2009, I-7633. o.).

(110) Ebben az ágazatban a szolgáltatók gyakran egymással versenyben álló nemzetközi szállodaláncok⁽⁶⁸⁾, amelyeknek a kaszinókba vagy más szállodai létesítményekbe történő beruházási döntéseire hatást gyakorolhat az intézkedés, mivel hatással van az egymáshoz képest mutatkozó nyereségességükre és a beruházásaikra. A kaszinók gyakran idegenforgalmi célpontokban helyezkednek el, ami azt mutathatja, hogy egy kaszinó jelenléte idegenforgalmi vonzerőt jelenthet, ami miatt Görögországba látogathatnak a turisták. Görögországban a kaszinóként felelős minisztérium az Idegenforgalmi Minisztérium. A Bizottság megjegyzi, hogy létezik az ügyfelek bizonyos szintű határokon átnyúló mobilitása is. Emellett működnek kaszinószolgáltatások határokon átnyúló környezetben is, például a kaszinók nyújtanak ilyen szolgáltatásokat a Görögország és Olaszország

vagy más célállomások között közlekedő hajókon. Általában a szerencsejátékokat igénybe venni szándékozó ügyfelek választhatnak, hogy egy kaszinóban vagy online módon teszik ezt meg. Az online szerencsejáték nemzetközi üzlet, és a szerencsejátékosok Görögországban a más tagállamok szolgáltatói által nyújtott ilyen szolgáltatásokat vehetik igénybe. Az online szerencsejáték egy Görögország által hivatkozott ítéletnek is tárgya volt (lásd a (108) preambulumbekendést). A görög hatóságok vitatták a szerencsejátékok más formáival való verseny lehetőségét, amelyet az eljárás megindításáról szóló határozat állított, és rámutatnak, hogy jelenleg Görögországban az internetes szerencsejátékot a törvény tiltja. A jelenlegi görögországi jogi helyzet ellenére maguk a görög hatóságok is elismerték, hogy az internetes szerencsejáték ellenőrizhetetlen méreteket öltött⁽⁶⁹⁾. Hivatkozunk a Bíróság ítéletére a C-65/05. számú *Bizottság kontra Görögország* ügyben, amikor a Bíróság úgy ítélte meg, hogy a 3037/2002. számú törvény, amelynek célja az internetes szerencsejátékok betiltása volt Görögországban, indokolatlanul korlátozta a letelepedés és a szolgáltatásnyújtás szabadságát⁽⁷⁰⁾.

⁽⁶⁸⁾ Például a Mont Parnès kaszinó üzemeltetője egy magántulajdonú vállalat, az Athens Resort Casino Anonymi Etaireia Symmetochon, amely a működési engedély birtokosa. Az Athens Resort Casino a kaszinó részvényeinek a 49 %-át megszerezte és átvette az irányítását, miután a kaszinót 2003-ban részlegesen privatizálták (az állami tulajdonú ETA vállalat birtokolja az 51 %-ot). Az Athens Resort Casino 70 %-a a Regency Entertainment Psychagiki kai Touristiki AE (korábbi Hyatt Regency Xenodocheiaki kai Touristiki (Thessaloniki) AE) tulajdonában van, a fennmaradó 30 %-ot az Ellaktor AE (korábbi Elliniki Technodomiki AE) birtokolja. Görögországban a Hyatt Regency működteti és irányítja a Regency Casino Thessalonikit is. A multinacionális Hyatt Hotels Corporation, amelynek székhelye Chicago, Illinois, USA, irányítja, adja franchise üzemeltetésbe, birtokolja és fejleszti a Hyatt márkanévű szállodákat, üdülőket és üdülési jogot biztosító ingatlanokat az egész világon. 2010. december 31-én a vállalat nemzetközi portfóliójában 453 ingatlan volt: a teljes körű szolgáltatást nyújtó szállodák a Hyatt®, Park Hyatt®, Andaz™, Grand Hyatt®, és Hyatt Regency® márkanévek alatt működnek; két exkluzív szolgáltatást nyújtó márka a Hyatt Place® és a Hyatt Summerfield Suites™; és üdülési jogot biztosító ingatlanokat fejlesztenek a Hyatt Vacation Club® márkanévvel. Csak a Hyatt Regency márkanévvel kilenc szálloda/üdülő van Franciaországban, az Egyesült Királyságban, Németországban, Görögországban és Lengyelországban. A Hyatt négy kaszinót üzemeltet Hyatt Regency márkanévvel, közte a thesszaloniki kaszinót, a Hyatt Regency Warsaw szállodát és kaszinót Varsóban (Lengyelország) (a másik kettő Dél-Koreában és Wisconsin államban (USA) található). Ezek az információk elérhetőek a www.hyatt.com weblapon.

Egy másik példa a Loutraki: a Club Hotel Casino Loutraki Loutraki város önkormányzata (a DAET Loutraki AE révén), illetve a Loutraki kaszinó kezelője és fő beruházója, a Club Hotel Loutraki AE multinacionális holding vállalat vegyes vállalata. A <http://www.clubhotelloutraki.gr> weblapon elérhető információk szerint a Club Hotel Loutraki részvényesei között vannak a görög és nemzetközi üzleti élet elismert szereplői, mint a Casinos Austria International (az egyik legnagyobb nemzetközi kaszinó beruházó, amelynek 67 kaszinója van 15 országban), a Trapeza Peiraios (Piraeus Bank), az EFG Eurobank Ergasias és izraeli tulajdonú vállalatok, amelyek holdingvállalatai között többek között hat további kaszinó és luxushotelláncok találhatóak. Ezek az információk elérhetőek a <http://www.clubhotelloutraki.gr> weblapon.

A multinacionális Queenco Leisure International vállalat a rodoszi kaszinó egyedüli kezelője, amely még az alábbi kaszinók részvényese és kezelője is: Club Hotel Casino Loutraki, Loutraki, Görögország (részvényes és közös kezelő); Casino Palace, Bukarest, Románia (fő részvényes és egyedüli kezelő); és Sasazu, Prága, Cseh Köztársaság (egyedüli részvényes és egyedüli kezelő). Ezek az információk elérhetőek a <http://www.casinorodos.gr> weblapon.

(111) Ezenkívül az általános gazdasági válság hatással van a fogyasztási szokásokra és azon jövedelmekre is, amelyek a szabadidős tevékenységekre, így a kaszinó szolgáltatások használatára, rendelkezésre állnak. Ebben az összefüggésben a belépőjegyárak közötti megkülönböztetésnek még nagyobb torzító hatása van a fogyasztók választására, és ezért még inkább torzíthatja a versenyt a kaszinó szolgáltatások piacán.

(112) A hatóságok és a Mont Parnès azt állították, hogy ha el is fogadnánk azt, hogy a kedvezményes 6 EUR-s belépőjegyár hatást gyakorolhatott vagy gyakorolhat egy külföldi vállalat görögországi kaszinóba történő beruházási döntésére, a külföldi vállalat még mindig élhet a 2687/1953. számú törvényerejű rendelettel; ezzel kapcsolatban a Bizottság megállapítja, hogy a rendelet alkalmazása nem automatikus, és ténylegesen lehetővé tenné a kedvezményezett kaszinók kedvezőbb elbírálásának (azaz az alacsonyabb 6 EUR-s árnak) a biztosítását más vállalkozások számára is. Az intézkedés ezért még jobban kiterjeszhetné a kérdéses adóügyi megkülönböztetés alkalmazását. Ezenkívül a Bizottság megállapítja, hogy habár a 2687/1953. számú törvényerejű rendelettel élhettek volna más kaszinók is külföldi tőkebevonás révén egy kérelem megfelelő időben történő benyújtásával, annak alkalmazása egyes önkényes szabályoktól függ, amelyek miatt az intézkedés szelektív. A Bizottság figyelembe ajánlott törvény egyetlen másik lehetséges alkalmazása a Syros szigetén levő kaszinót érintette, amely kérelmet nyújtott be, de elutasították, mivel a külföldi tőke bevonása után és nem előtte nyújtották be.

⁽⁶⁹⁾ A szerencsejáték-piac szabályozására vonatkozó jogalkotási kezdeményezés kormányzati egyeztetése, 2010 nyara.

⁽⁷⁰⁾ EBHT 2006, I-10341. o. Lásd még a Bíróság C-109/08. sz. ítéletét, *Bizottság kontra Görögország* ügy (EBHT 2009, I-4657. o.).

(113) Továbbá a Mont Parnès kaszinó privatizálásakor az adásvételi szerződés kifejezetten rendelkezett a lehetőségről, hogy ugyanabban a régióban egy második kaszinó is kaphat működési engedélyt. Egy ilyen vállalkozásba történő beruházás esélye egyértelműen a már működő szolgáltatóval folytatott verseny feltételeitől függ. Mivel nem lehet kizárni, hogy a kaszinók a más tagállamokban működő hasonló vállalatokkal versenyhelyzetben vannak, ezt az EUMSZ 107. cikke (1) bekezdése szerinti feltételt teljesültnek kell tekinteni.

(114) A Bizottság megállapítja, hogy a vitatott intézkedés torzíthatja a versenyt és hatást gyakorolhat a tagállamok közötti kereskedelemre azáltal, hogy javíthatja a gazdasági tevékenységben közvetlenül részt vevő kedvezményezettek működési feltételeit, amelyeknek Görögországban a kaszinó belépőjegyárára kivetett adót kell fizetniük.

V.1.5. Következtetés

(115) A Bizottság megállapítja, hogy az EUMSZ 107. cikke (1) bekezdése szerinti állami támogatás fennállásának a kritériuma teljesül, és az intézkedés az alacsonyabb belépőjegyárát alkalmazó kaszinók javára nyújtott állami támogatásnak minősül. Ezek a kaszinók a Mont Parnès, a korfui, a thesszaloniki és a rodoszi. A Bizottság úgy tudja, hogy a rodoszi kaszinó már nem kedvezményezett, mivel az 1999. áprilisban lefolytatott privatizációja óta már nem alkalmazza az alacsonyabb belépőjegyárát. A Bizottság úgy ítéli meg, hogy sem a görög hatóságok, sem a Mont Parnès nem hozott fel olyan érvet, ami megváltoztatná ezt a következtetést.

V.2. A támogatás összeegyeztethetősége

(116) Az eljárás megindításáról szóló határozatban leírtak szerint a Bizottság azon a véleményen van, hogy az intézkedésre az EUMSZ 106. vagy 107. cikke szerinti kivételek egyike sem vonatkozik.

(117) Eddig Görögország azt állította, hogy nem történt állami támogatás, és nem hozott fel semmilyen érvet annak alátámasztására, hogy miért lenne összeegyeztethető bármiféle ilyen támogatás.

(118) A fent kifejtettek szerint a Bizottság elismeri a tagállamok jogát, hogy a saját területükön szabályozzák a szerencsejátékokat az EU-jogra is figyelemmel, és elfogadja, hogy az ilyen szerencsejátékok ellenőrzésére és azoktól való visszatartásra irányuló szabályozás jogos közpolitikai cél. De még ha ez is volt a támogatás célja, a Bizottság szerint ettől még nem esne az EUMSZ 106. cikke (2) bekezdése hatálya alá. Mindenesetre a fent kifejtettek szerint az az érvelés, hogy az intézkedés célja a szerencsejátékok üzésétől való visszatartás, nem egyeztethető össze azzal a ténnyel, hogy a 6 EUR-s belépőjegyárát alkalmazó kaszinók között vannak olyanok, amelyek Görögország legnépesebb települései közelében helyezkednek el. Azzal a rendelkezéssel sem egyeztethető össze, amely kifejezetten megengedi a kaszinók számára, hogy

ügyleteket ingyenesen engedjenek be azzal a feltétellel, hogy az ár 80 %-át befizetik az államnak.

(119) Az EUMSZ 107. cikke (2) bekezdésében meghatározott kivételek, a magánszemély fogyasztóknak nyújtott szociális jellegű támogatás, a természeti csapások vagy más rendkívüli események által okozott károk helyreállítására nyújtott támogatás, és a Németországi Szövetségi Köztársaság egyes területein nyújtott támogatás, nem alkalmazhatóak ebben az esetben.

(120) Az EUMSZ 107. cikke (3) bekezdése a) pontjában meghatározott kivétel sem alkalmazható, amely engedélyezi az olyan térségek gazdasági fejlődésének előmozdítására nyújtott támogatást, ahol rendkívül alacsony az életszínvonal vagy jelentős az alulfoglalkoztatottság, mivel a szóban forgó intézkedésnek nem feltétele, hogy a kedvezményezettek bármilyen tevékenységet folytassanak az ilyen egyedi körülmények között levő régiókban ⁽⁷¹⁾.

(121) Ugyanezért a vitatott intézkedés nem tekinthető a 107. cikk (3) bekezdése b) pontjában meghatározott valamely közös európai érdeket szolgáló fontos projekt megvalósításának előmozdítására vagy Görögország gazdaságában bekövetkezett komoly zavar megszüntetésére nyújtott támogatásnak. Továbbá nem célja a 107. cikk (3) bekezdése d) pontjában meghatározott kultúra és a kulturális örökség megőrzésének előmozdítása sem.

(122) Végezetül a vitatott intézkedést meg kell vizsgálni a 107. cikk (3) bekezdése c) pontjának tükrében, amely az egyes gazdasági tevékenységek vagy gazdasági területek fejlődését előmozdító támogatásról rendelkezik, amennyiben az ilyen támogatás nem befolyásolja hátrányosan a kereskedelmi feltételeket a közös érdekekkel ellentétes mértékben. Ki kell azonban jelteni, hogy a vitatott intézkedés nem tartozik egyik olyan esetben sem, amelyre a Bizottság elfogadta ennek a pontnak az alkalmazását, vagy egyik olyan iránymutatás vagy keretszabály alá sem, amely a belső piaccal esetleg összeegyeztethető támogatás egyes típusainak a körülményeit határozza meg.

(123) A vitatott intézkedés működési támogatásnak minősül, amely mesterségesen erősíti egyes vállalkozások versenyhelyzetét más hasonló vállalkozásokkal szemben, és amelynek nem feltétele, hogy a kedvezményezettek a közös érdeket szolgáló politikai célok elérését célzó tevékenységet folytassanak.

⁽⁷¹⁾ A Bizottság korábbi gyakorlatából lásd a Franciaország által a székelyhelyeket és logisztikai központokat illetően végrehajtott támogatási programról szóló, 2003. május 13-i 2004/76/EK számú bizottsági határozat (HL L 23., 2004.1.28., 1. o.) 73. pontját. Hasonló érvelés található a Hollandia által a nemzetközi finanszírozási tevékenységeket illetően végrehajtott állami támogatásról szóló, 2003. február 17-i 2003/515/EK számú bizottsági határozatban (HL L 180., 2003.7.18., 52. o.), 105. pont, és a Belgium által végrehajtott támogatási programról – az Egyesült Államok külföldi kereskedést folytató vállalkozásaira vonatkozó adószabályozási rendszer – szóló, 2003. június 24-i 2004/77/EK számú bizottsági határozatban (HL L 23., 2004.1.28., 14. o.), 70. pont.

(124) Különösen az állapítható meg, hogy a vitatott intézkedés által nyújtott előnyök nem kapcsolatosak beruházással, munkahelyteremtéssel vagy valamely meghatározott projekttel. Egyszerűen csökkenti az érintett vállalkozások szokásos esetben hasonló vállalkozások által viselendő terheit, ezért működési támogatásnak kell minősíteni. Általános szabályként a működési támogatás nem elégíti ki a 107. cikk (3) bekezdésének c) pontja szerinti vizsgálat feltételeit, mivel torzítja a versenyt azokban a szektorokban, ahol a támogatást nyújtották, és ugyanakkor természeténél fogva nem tudja elérni az abban a rendelkezésben meghatározott célok egyikét sem⁽⁷²⁾. Habár kivételes esetben ilyen támogatás nyújtható az EUMSZ 107. cikke (3) bekezdésének c) pontjában meghatározott kivétel alapján jogosult régiókban, és habár Görögország egyes régiói ilyen módon jogosultak, a Bizottságnak komoly kételyei vannak azt illetően, hogy ez az eset kielégítené-e az ilyen működési támogatás összeegyeztethetősége vizsgálatának a feltételeit. A Bizottság szokásos gyakorlata szerint az ilyen támogatás nem minősül a belső piaccal összeegyeztethetőnek, mivel nem mozdítja elő egyes gazdasági tevékenységek vagy gazdasági területek fejlődését, időben nem korlátozott, nincs tervbe véve a fokozatos csökkentése, és nem áll arányban azzal, ami a kérdéses területeken valamely meghatározott gazdasági hátrány orvoslásához szükséges.

(125) Meg kell állapítani, hogy a szóban forgó intézkedés összeegyeztethetetlen a belső piaccal.

V.3. A támogatás jogszerűsége

(126) Az eljárás megindításáról szóló határozatban leírtak szerint az első kaszinók közötti adóügyi megkülönböztetést eredményező lépések 1994-ben és 1995-ben történtek, és a Bizottság ennek megfelelően ítélte meg, hogy az intézkedés teljes egészében az EUMSZ 108. cikke (1) bekezdésében meghatározott létező támogatásnak minősül-e.

(127) Az adóügyi megkülönböztetést jogszerűtlenül – azaz az EU állami támogatásról szóló jogszabályai szerinti célokra – vezették be 1995-ben, amikor a görög hatóságok engedélyezték egyes kaszinók számára a 2206/1994. számú törvényből és az 1995. évi miniszteri határozatból eredő általános szabály alóli kivételt. Az adott esetben a görög hatóságok engedélyezték a Mont Parnés, a korfui és a rodoszi állami tulajdonú kaszinó számára a kedvezményes 6 EUR-s belépőjegyár alkalmazását az egységes 15 EUR-s ár helyett, és 1995-ben ezt a kedvezményesebb elbírálást biztosították a thesszalóniki kaszinó számára is az 1953. évi külföldi tőkebevonásról szóló törvényerejű rendelet alapján. Az 1995 óta a 2206/1994. számú törvény alapján létrehozott öt másik magántulajdonú kaszinót az egységes 15 EUR-s ár alkalmazására kötelezték, és ezt ténylegesen be is tartották. A 3139/2003. számú törvény alapján viszont az alacsonyabb 6 EUR-s belépőjegyárat egyedileg alkalmazták a Mont Parnés és a korfui kaszinóban azzal az eredménnyel, hogy ez az adóügyi megkülönböztetés jogszerűtlenül meghosszabbításra és megerősítésre került.

A megkülönböztetés a thesszalóniki kaszinónak is a javát szolgálja, mivel ugyanolyan elbírálásban részesül, mint a Mont Parnés és a korfui kaszinó, amelyet megerősített az 1953. évi törvény alapján kibocsátott 290/1995. számú elnöki rendelet a korábban kifejtettek szerint. A thesszalóniki kaszinóra alkalmazott megállapodás szorosan kapcsolódik a Mont Parnés és a korfui kaszinóra alkalmazottakhoz. A görög hatóságok tájékoztatása szerint 1995 után a belépőjegyár kérdése felvetődött, és a thesszalóniki kaszinó kezelője azt kérte, hogy a thesszalóniki kaszinó belépőjegyárát ugyanolyan szinten határozzák meg, mint a Mont Parnés kaszinóban, azaz 6 EUR-ban. Az Állami Jogi Tanács szakvéleményének a kikérése után (631/1997/EK vélemény) ennek a kérésnek helyt adtak⁽⁷³⁾. Ezért feltételezhető, hogy ha a Mont Parnés és a korfui kaszinó esetében alkalmazott elbánást 2003-ban oly módon változtatták volna meg, hogy a belépőjegyért 15 EUR-t kellett volna kérniük, akkor a thesszalóniki kaszinónak is változtatnia kellett volna. De ez nem történt meg, és a nemzeti jogszabályok alapján az adóügyi megkülönböztetést fenntartották.

(128) A fent leírt egyes kaszinók javát szolgáló intézkedések egyikét sem jelentették be a Bizottságnak, illetve hagyta jóvá a Bizottság, semmiképpen sem az állami támogatásról szóló EU-szabályok szerint.

(129) Az EK-Szerződés 93. cikkének alkalmazására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról szóló, 1999. március 22-i 659/1999/EK tanácsi rendelet (eljárési rendelet)⁽⁷⁴⁾ 15. cikke szerint a Bizottság támogatás-visszatérítetésre vonatkozó hatásköre tízéves jogvesztő határidőn belül érvényesíthető. A jogvesztő határidő azon a napon kezdődik, amikor a jogellenes támogatást a kedvezményezettnek egyedi támogatás formájában vagy támogatási program részét képező támogatás formájában nyújtják. A Bizottság vagy a Bizottság kérésére eljáró tagállam jogellenes támogatással kapcsolatos intézkedései megszakítják a jogvesztő határidőt. A jogvesztő határidő minden megszakítástól számítva újra indul. A jogvesztő határidőt fel kell függeszteni, amíg a Bizottság határozata az Európai Közösségek Bírósága előtt függőben lévő eljárás alá tartozik. Minden támogatást, amellyel kapcsolatban a jogvesztő határidő lejárt, létező támogatásnak kell tekinteni. Azonban ugyanezen rendelet 1. cikke c) pontja szerint egy létező támogatás módosítása új támogatásnak minősül.

(130) A Bizottság megállapítja, hogy az EU bíróságok ítélkezési gyakorlata szerint az állami támogatásokra vonatkozó eljárési rendelet 15. cikkében előírt jogvesztő határidő (...) messze nem egy olyan általános elv kifejeződése, amely egy új támogatást meglévő támogatássá tesz, csak a több mint tíz évvel a Bizottság első beavatkozása előtt intézményesített támogatások visszafizetését zárja ki⁽⁷⁵⁾.

(131) A jelen ügyben a Bizottság nem járt el, és Görögország sem tett lépéseket a Bizottság kérésére 2009-ig. A

⁽⁷²⁾ Az Elsőfokú Bíróság ítélete a T-211/05. sz. *Olaszország kontra Bizottság* ügyben (EBHT 2009, II-2777), 173. pont, lásd még az Elsőfokú Bíróság ítéletét a T-459/93. sz. *Siemens kontra Bizottság* ügyben (EBHT 1995, II-1675), 48. pont.

⁽⁷³⁾ 2010. október 6-i görög beadvány.

⁽⁷⁴⁾ HL L 83., 1999.3.27., 1. o.

⁽⁷⁵⁾ Lásd például az Elsőfokú Bíróság a T-195/01. és T-207/01. sz. ítéletét a *Gibraltár kontra Bizottság* egyesített ügyekben (HL C 169., 2002.7.13., 30. o., EBHT 2002, II-2309), 130. pont.

Bizottság 2009. október 21-én járt el, amikor továbbította a panaszt Görögországnak, és az általa felvetett kérdések tisztázását kérte Görögországtól.

- (132) Következésképpen az 1999. október 21-én (azaz tíz évvel azután, hogy a Bizottság a panaszt továbbította a görög államnak és tájékoztatást kért) vagy azután az intézkedést keretében nyújtott támogatás új és jogellenes támogatás, amelyet a Bizottságnak tett előzetes bejelentés vagy a Bizottság határozata nélkül léptettek életbe, az eljárási rendelet 15. cikkére is figyelemmel a visszatérítetést illetően, az alábbiakban részletesen kifejtettek szerint.

V.4. Számszerűsítés és visszatéríttetés

- (133) A vitatott intézkedést az EUMSZ 108. cikke (3) bekezdése szerint a Bizottság számára előzetesen tett bejelentés nélkül hajtották végre. Ezért az intézkedés jogellenes támogatásnak minősül.
- (134) Az eljárási rendelet 14. cikke szerint amennyiben a jogellenesen nyújtott állami támogatást a belső piaccal összeegyeztethetetlennek minősítik, a támogatást vissza kell téríteni a kedvezményezettnek, kivéve, ha az ellentétes a jog valamelyik általános elvével. A támogatás visszatérítésének a célja a támogatás nyújtása előtti versenyhelyzet helyreállítása, amennyire az lehetséges. A görög hatóságok vagy a Mont Parnès által felhozott érvek nem indokolják az ettől az alapelvtől való eltérést.
- (135) Az eljárási rendelet 14. cikke (1) bekezdése úgy rendelkezik, hogy a Bizottság nem követeli meg a támogatás visszatérítését, amennyiben az ellentétes a közösségi jog valamelyik általános elvével. A Bíróság ítélkezési gyakorlata és a Bizottság saját döntéshozatali gyakorlata különösen azt állapította meg, hogy egy támogatás visszatérítésének az elrendelése megsértene a közösségi jog valamelyik általános elvét, ha a Bizottság az eljárása révén olyan jogos elvárásokat keltett a kedvezményezettben, hogy a támogatást az EU-jognak megfelelően nyújtották⁽⁷⁶⁾.
- (136) A *Forum 187* ügyben hozott ítéletében a Bíróság kifejtette, hogy a bizalomvédelem elvére való hivatkozás joga minden jogalanyt megillet, amennyiben valamely közösségi intézmény benne megalapozott várakozásokat kelt. Továbbá senki nem hivatkozhat erre az elvre anélkül,

hogy ne jelölné meg a közigazgatási szerv által neki tett pontos ígéreteket (...) Hasonlóképpen, amennyiben az elővigyázatos és körültekintő gazdasági szereplő számíthat az érdekeit esetleg érintő közösségi intézkedés elfogadására, annak elfogadása esetén nem hivatkozhat az említett elvre⁽⁷⁷⁾.

- (137) A görög hatóságok és a Mont Parnès szerint ebben az esetben a támogatás visszatérítése ellentétes lenne az állampolgárok indokolt bizalmának az elvével a Görög Állami Tanács nemzeti jog alapján hozott ítélete tükrében. A Bizottság megállapítja, hogy az egy nemzeti hatóság által hozott nemzeti lépés, és nem egy EU-hatóság által a fent említett ítélkezési gyakorlat keretében hozott lépés. Tovább az Állami Tanács ítélete kizárólag nemzeti jogon alapult, és nem vette figyelembe az állami támogatás kérdését vagy az intézkedés állami támogatásnak minősítését. Ennek megfelelően a Bizottság nem mondhat le ezeknek az érveknek az alapján a visszatérítésről.
- (138) Görögország és a Mont Parnès azzal érvelt, hogy a Lout-raki késekedett a panasz Bizottsághoz történő benyújtásával, és ezáltal megsértette azt az elvet, hogy egy jogot nem lehet visszaélésszerűen alkalmazni. A Bizottság megállapítja, hogy a panaszos késedelme semmiképpen sem akadályozhatja meg a jogellenes támogatás visszatérítését, figyelembe véve az eljárási rendelet 15. cikkében meghatározott tízéves jogvesztő határidőt.
- (139) Ennek megfelelően a Bizottság nem fogadhatja el a görög hatóságok és a Mont Parnès által a visszatérítésről való kivételes lemondásra vonatkozóan előadott érveket.
- (140) A jelen határozatban kifejtettek szerint az 1994-ben és 1995-ben hozott nemzeti intézkedések a belépőjegyárak 80 %-ának befizetési kötelezettségét és az egységes 15 EUR-s belépőjegyár minden kaszinóban történő alkalmazását írták elő. Azonban sem a 80 %-os befizetési kötelezettséget, sem az egységes 15 EUR-s belépőjegyárat nem alkalmazták a kedvezményezett kaszinók esetében, habár mindkettő érvényes volt a többi kaszinó számára 1995-től, és a gyakorlatban azóta is (az összes magántulajdonú kaszinó 1995-ben vagy 1996-ban kapta meg a működési engedélyét, és akkor kezdte meg az intézkedés alkalmazását, az egyedüli kivétel a thesszaloniki kaszinó volt). Mivel a differenciált belépőjegyárakból és a kapcsolódó 80 %-os állami befizetésekből eredő adóügyi megkülönböztetés ténylegesen 1995-ben kezdődött, úgy tekinthető, hogy a támogatásnyújtási időszak 1995-ben kezdődött.
- (141) Az V.3. pontban a támogatás jogszerűsége levont következtetésével összhangban a Bizottság megállapítja, hogy

⁽⁷⁶⁾ A Hollandia által nemzetközi finanszírozási tevékenységekhez nyújtott állami támogatásról szóló, 2003. február 17-i 2003/515/EK számú bizottsági határozat (HL L 180., 2003.7.18., 52. o.), és a Franciaország által a székhelyeket és logisztikai központokat illetően végrehajtott támogatási programról szóló, 2003. május 13-i 2004/76/EK számú bizottsági határozat (HL L 23., 2004.1.28., 1. o.).

⁽⁷⁷⁾ A Bíróság ítélete a C-182/03. sz. és C-217/03. sz. *Forum 187* egyesített ügyekben (EBHT 2006, I-5479. o.), 147. pont. Lásd még a Bíróság ítéletét a C-506/03. sz. *Németország kontra Bizottság* ügyben, 2005. november 24., még nem tették közzé, 58. pont, és a C-265/85. sz. *Van den Bergh en Jurgens* kontra *Bizottság* ügyben (EBHT 1987, ECR 1155), 44. pont.

az eljárási rendelet 15. cikkében meghatározott tízéves jogvesztő határidő miatt az 1999. október 21. előtt nyújtott támogatásokat nem lehet visszatéríteni.

(142) A visszatérítendő összeg kiszámításának azon a tényen kell alapulnia, ahogyan korábban a jelen határozatban kifejtettük (lásd még a (85) preambulumbekendést), a görög állam belépésenként 7,2 EUR állami tulajdonú kaszinóktól beszedendő adóbevételről mondott le, ami a magántulajdonú kaszinók által az államnak belépésenként fizetett 12 EUR adó és az állami tulajdonú kaszinók által az államnak belépésenként fizetett 4,8 EUR adó különbsége.

(143) Az egyes kaszinóktól visszatérítendő összeg kiszámításakor azonban figyelemmel kell lenni az adott kaszinó helyzetére vonatkozó szempontokra, az alábbiakban kifejtettek szerint.

— A jelen határozatban kifejtettek szerint a belépőjegyár 80 %-a állam számára történő befizetésének az előírása az 1995. évi miniszteri határozatban a korfui és a Mont Parnès kaszinóra attól a naptól fogva volt érvényes, amikor a 2206/1994. számú törvény alapján megkapták a működési engedélyüket, azaz 2003-ban a 3139/2003. számú törvény alapján. Azonban 2000 végétől egészen addig, amíg 2003-ban megkapta a működési engedélyét, az ETA önkéntes alapon befizette az állam számára a belépőjegyár 80 %-át (az ár 6 EUR volt) ⁽⁷⁸⁾. Ebből a görög hatóságoktól kapott információból a görög hatóságok által még később teendő további észrevételekre is figyelemmel (amelyek megerősítik vagy cáfolják a fentieket), arra lehet következtetni, hogy 2000-ig belépőjegyekre kivetett adót nem fizettek, még az alacsonyabb összeggel sem (6 EUR 80 %-a). Ezért az első időszak során (1999. október 21-től 2000 végéig) a visszatérítendő összeget 12 EUR alapján kell kiszámítani, ami a magántulajdonú kaszinók által abban az időszakban fizetett teljes adó, amikor az állami tulajdonú kaszinók egyáltalán nem fizettek adót, és ezt meg kell szorozni az abban az időszakban kibocsátott belépőjegyek számával.

— A thesszaloniki kaszinó a 2206/1994. számú törvény alapján 1995-ben kapta meg a működési engedélyét ⁽⁷⁹⁾. A belépőjegyár 80 %-a államnak történő befizetésére vonatkozó előírás azóta volt érvényes a

thesszaloniki kaszinóra, hogy megkapta a működési engedélyét 1995-ben. A thesszaloniki kaszinó a kedvezményes 6 EUR-s belépőjegyárat alkalmazta, amelyet a Mont Parnès és a korfui kaszinó is. Ezért a thesszaloniki kaszinó által visszatérítendő összeg az 1999. október 21. után kibocsátott jegyek száma megszorozva 7,2 EUR-val.

— A rodoszi kaszinó a 2206/1994. számú törvény alapján 1996-ban kapta meg a működési engedélyét. Akkor a 6 EUR-s belépőjegyárat kezdte el alkalmazni, de az 1999. áprilisban lefolytatott privatizációjakor áttért a 15 EUR-s árra. A hivatalos vizsgálat során benyújtott észrevételekből a Bizottság úgy tudja, hogy a rodoszi kaszinó az 1999. áprilisban lefolytatott privatizációja után már nem volt kedvezményezett, ezért az eljárási rendelet 15. cikkében meghatározott tízéves jogvesztő határidő miatt a kaszinótól nem lehet visszatéríteni a támogatást.

(144) A Bizottságnak nem áll rendelkezésére elegendő adat az egyes kedvezményezett kaszinók által visszatérítendő összeg pontos megbecsléséhez. Az EU-jogszabályok azonban előírják a Bizottság számára, hogy a belső piaccal összeegyeztethetetlennek minősített támogatás visszatérítésének elrendelésekor állapítsa meg a visszatérítendő támogatás pontos összegét. Elegendő a Bizottság határozatában olyan információkat nyújtani, amelyek alapján a tagállam és a kedvezményezett vállalkozás viszonylag könnyen maguk ki tudják számolni az összeget. A Bizottság ezért jogszerűen csak arra korlátozhatja a megállapítást, hogy a kérdéses támogatás visszafizetésének kötelezettségét kimondja, és a nemzeti hatóságokra hagyja a visszafizetendő összeg pontos kiszámítását a Bizottság által a határozatában megadott útmutatás alapján.

(145) A tagállam által szolgáltatott információk alapján a Bizottság a visszatérítéshez szükséges útmutatást az alábbiakban adja meg.

(146) Az alábbi táblázat mutatja az egyes kaszinók által az egyes években kibocsátott jegyek számát (a táblában jelzettek szerint a bemutatott információk nem teljesek), és az egyes kaszinók által visszatérítendő összegek előzetes becslését a Görögország által a visszatérítésre vonatkozó számításainak elvégzése után esetlegesen teendő további észrevételekre is figyelemmel.

Egyes kaszinók által kibocsátott jegyek becsült száma

Év	KASZINÓ			
	Mont Parnès	korfui	thesszaloniki	rodoszi
1999 (1999.10.22. – 1999.12.31.)	nincs információ	[...] (*)	(...)	[...] (!)
2000	nincs információ	(...)	(...)	(...)

⁽⁷⁸⁾ Lásd még a (21) preambulumbekendést.

⁽⁷⁹⁾ Közzétételi hivatkozási szám: FEK 904, 1994.12.6.

Év	KASZINÓ			
	Mont Parnès	korfui	thesszaloniki	rodoszi
2001	nincs információ	(...)	(...)	(...)
2002	nincs információ	(...)	(...)	(...)
2003	nincs információ 2003. május 1-jéig 2003. május 1-jén: (...)	(...)	(...)	(...)
2004	(...)	(...)	(...)	(...)
2005	(...)	(...)	(...)	(...)
2006	(...)	(...)	(...)	(...)
2007	(...)	(...)	(...)	(...)
2008	(...)	(...)	(...)	(...)
2009.10.22-ig:	(...)	(...)	(...)	(...)
Összesen 2009.10.22-ig	(...)	(...)	(...)	(...)
2009.10.22. után kibocsátott jegyek	nincs információ	nincs információ	nincs információ	nincs információ

(*) Üzleti titok.

(¹) A rodoszi kaszinót 1999. áprilisban privatizálták, és utána már nem alkalmazta a kedvezményes belépőjegyárat. A rodoszi kaszinó által 2009. október 21. előtt kapott támogatásra a jogvesztő határidő érvényes.

Az egyes kaszinók által visszatérítendő előzetesen becsült összeg

(millió EUR, kerekítve)

	Mont Parnès	korfui	thesszaloniki	rodoszi
Algoritmus és számítás	1999.10.22.–2000 (¹): jegyek száma $(x1) \times 12 = A1$	1999.10.22.–2000: jegyek száma $([...]) \text{ jegy} \times 12 = A2 ([...])$ EUR)	1999.10.22.–2009.10.22.: jegyek száma $([...]) \text{ jegy} \times 7,2 = AB3$ ([...] EUR)	n.a.
	2000–2009.10.22.: jegyek száma $(y1) \times 7,2 = B1$	2000–2009.10.22.: jegyek száma $([...]) \text{ jegy} \times 7,2 = B2 ([...])$ EUR)		
	2009.10.22.–mai nap: jegyek száma $(z1) \times 7,2 = C1$	2009.10.22.–mai nap: jegyek száma $(z2) \times 7,2 = C2$	2009.10.22.–2010.8.30. (²): jegyek száma $(z3) \times 7,2 = C3$	
Teljes visszatérítendő összeg	A1 + B1 + C1 Kiszámítandó	A2 + B2 + C2 Kiszámítandó	AB3 + C3 Kiszámítandó	n.a.
Teljes visszatérítendő összeg	Kiszámítandó			

(¹) A görög hatóságok által megerősítendő pontos dátum 2000-ben, amikor az ETA elkezdte a kedvezményes 6 EUR-s ár alapján a 80 % adót fizetni.

(²) Annak az információnak az alapján, hogy a korfui kaszinó már nem volt kedvezményezett a 2010. augusztusban lefolytatott privatizációja után, amikor elkezdte alkalmazni a 15 EUR-s árat.

- (147) A Bizottság továbbá megállapítja, hogy az EUMSZ 108. cikke (3) bekezdése felfüggesztő hatállyal bír. A Bizottság nem kapott olyan információt, hogy a vitatott intézkedést felfüggesztették volna az eljárás megindításáról szóló határozat óta. Ezért feltehetően az intézkedést a görög hatóságok egészen a mai napig folyamatosan érvényesítik⁽⁸⁰⁾. A jelen határozat elfogadásáig nyújtott minden támogatást Görögországnak vissza kell térítenie a kedvezményezettel. A Bizottság megállapítja, hogy a korfui kaszinó a 6 EUR-s belépőjegyárat már nem alkalmazza, és a 2010. augusztusban lefolytatott privatizációjakor áttért a 15 EUR-s árra. A visszatérítendő összeg kiszámításakor ezért csak a 2010. augusztusig terjedő időszakot kell figyelembe venni.
- (148) A fenti érvek alapján a Bizottságnak el kell rendelnie a kedvezményezettek számára jogszerűtlenül nyújtott összegegyeztetetlen állami támogatás Görögország általi visszatéríttetését. A Bizottság emlékeztet rá, hogy Görögországnak a jelen határozat elfogadása napjától érvényes hatállyal a szóban forgó intézkedés alapján nyújtott összes még fennálló adóelőnyt meg kell szüntetnie.
- (149) A jövő vonatkozásában Görögország jelezte, hogy a kaszinókra vonatkozó árpolitika lehetséges változtatását vizsgálja, amelynek a célja a kaszinók közötti megkülönböztetés megszüntetése. Görögország szerint az új jogszabály megszünteti a szóban forgó intézkedést. Görögország azonban még nem tájékoztatta a Bizottságot az ebben az irányban tett előrehaladásról vagy bármely ténylegesen tett változtatásról. A Bizottság szerint ilyen új jogszabály elfogadása kritikus fontosságú lépés lesz a Görögországban működő kaszinók közötti megkülönböztetés kérdésének a megoldásában, és arra bátorítja Görögországot, hogy haladéktalanul tegye meg a szükséges lépéseket.

VI. KÖVETKEZTETÉS

- (150) A fent felsorolt megfontolások, a vonatkozó ítélkezési gyakorlat és az ügy egyedi jellemzői alapján a Bizottság megállapítja, hogy a vitatott intézkedés, amely a görög hatóságok által – számos rendelkezés egyidejű alkalmazása mellett – egyes kaszinók javára foganatosított adóügyi megkülönböztetést jelent, és amely
- egységes 80 %-os adót vetett ki a belépőjegyek árára, és
 - eltérő hatósági árakat határozott meg az állami tulajdonú és a magántulajdonú kaszinók esetében, mégpedig 6 EUR-t az állami tulajdonú kaszinók és 15 EUR-t a magántulajdonú kaszinók esetében,

az EUMSZ 107. cikke (1) bekezdése szerinti állami támogatásnak minősül. A Bizottság azt is megállapítja, hogy a

vitatott intézkedést az EUMSZ 108. cikke (3) bekezdése megsértése révén hozták meg, és ezért jogellenes támogatásnak minősül.

- (151) A Bizottság megállapítja, hogy a 659/1999/EK rendelet 14. cikke szerint minden jogszerűtlen támogatást vissza lehet téríttetni a kedvezményezettől, és elrendeli az egyes kedvezményezett kaszinók számára nyújtott jogellenes támogatás Görögország általi visszatéríttetését. A Bizottság megjegyzi, hogy az eljárási rendelet 15. cikkében meghatározott tízéves jogvesztő határidő miatt az 1999. október 21. előtt nyújtott támogatásokat nem lehet visszatéríttetni. Görögországnak a jelen határozat elfogadása napjától érvényes hatállyal a jelen határozat tárgyát képező intézkedés alapján nyújtott összes még fennálló adóelőnyt meg kell szüntetnie,

ELFOGADTA EZT A HATÁROZATOT:

1. cikk

Az állami támogatás, amely magában foglalja a Görögország által számos más, részben kötelező érvényű rendelkezés egyidejű alkalmazása mellett hatályba léptetett, egyes görög kaszinók számára alkalmazott adóügyi megkülönböztetést, és amely:

- egységes 80 %-os adót vetett ki a belépőjegyek árára, és
- eltérő hatósági árakat határozott meg az állami tulajdonú kaszinók és a magántulajdonú kaszinók számára, 6 EUR-t, illetve 15 EUR-t,

jogellenesen lépett hatályba az Európai Unió működéséről szóló szerződés 108. cikke (3) bekezdésének megsértésével, összegegyeztetetlen a belső piaccal, mivel a kedvezményezett Regency Casino Mont Parnèst, Regency Casino Thessalonikit és korfui kaszinót (azzal, hogy a rodoszi kaszinó 1999. április óta már nem kedvezményezett) jogszerűtlenül üzleti előnyhöz juttatta.

2. cikk

- (1) Görögországnak vissza kell térítenie a kedvezményezett kaszinóktól az 1. cikkben hivatkozott 1999. október 21. óta nyújtott összegegyeztetetlen támogatást.
- (2) A visszatérítendő összeg a kamatot is tartalmazza, amely az összeg kedvezményezett javára történő átadásának és a visszatérítés dátuma közötti időszakokra kerül felszámításra.
- (3) A kamatot a 794/2004/EK⁽⁸¹⁾ rendelet V. fejezete szerinti kamatos kamatszámítással kell meghatározni.
- (4) Görögországnak a jelen határozat elfogadása napjától érvényes hatállyal az 1. cikkben hivatkozott támogatás által okozott összes még fennálló adóelőnyt meg kell szüntetnie.

3. cikk

- (1) Az 1. cikkben említett támogatást azonnal és ténylegesen vissza kell fizettetni.

⁽⁸⁰⁾ Jelenleg a Bizottságnak csak részleges információja van az 1999. október 22. és 2009. október 22. közötti időszakra vonatkozóan, és nincs információja az intézkedés 2009. október 22. utáni lehetséges folytatásáról.

⁽⁸¹⁾ HL L 140., 30.4.2004., 1. o.

(2) Görögország biztosítja, hogy e határozatot az értesítés napjától számított négy hónapon belül végrehajtják.

4. cikk

(1) Az e határozatról szóló értesítéstől számított két hónapon belül Görögország az alábbi információkat adja át a Bizottságnak:

- a) az 1. cikkben hivatkozott rendszer alapján támogatásban részesült kedvezményezettek listája és az egyes kedvezményezettek által a vitatott intézkedés alapján kapott, a jelen határozatban foglalt útmutatásnak megfelelően kiszámított, teljes támogatási összeg;
- b) az egyes kedvezményezettekkel visszatérítendő teljes összeg (főösszeg és kamatok);
- c) a jelen határozat végrehajtása érdekében már megtett és tervezett intézkedések részletes leírása;
- d) azt igazoló dokumentumok, hogy a kedvezményezettet felszólították a támogatás visszafizetésére.

(2) Görögország naprakészen tájékoztatja a Bizottságot a nemzeti szinten a jelen határozat végrehajtása érdekében alkalmazott eszközökről az 1. cikkben említett támogatás visszatérítéséig. A Bizottság kérésére Görögország haladéktalanul átadja az információkat a jelen határozat végrehajtása érdekében már alkalmazott és tervezett eszközökről. Görögország továbbá részletes információkkal szolgál a kedvezményezett által már visszatérített támogatási összegről és kamatokról.

5. cikk

E határozat címzettje a Görög Köztársaság.

Kelt Brüsszelben, 2011. május 24-én.

a Bizottság részéről
Joaquín ALMUNIA
alelnök